Regionala Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţămîntului

Organ al Ministerului Învăţămîntului şi Culturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt şi Cultură

Anul XI, Nr. 534 — Vineri 9 octombrie 1959 — 8 pagini 25 bani

120

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

La 7 octombrie a început în întreaga ţară sărbătoarea scumpă nouă tuturor, intrată în rîndul marilor sărbători tradiţionale ale poporului romîn: „Luna prieteniei romîno-sovietice".

Anul acesta, aniversarea Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie are loc în condiţiile unor uluitoare succese obţinute de poporul sovietic în construcţia desfăşurată a comunismului, în condiţiile epocalelor victorii în cucerirea tainelor Cosmosului şi în folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, în condiţiile luptei consecvente duse de Uniunea Sovietică şi de celelalte ţări socialiste pentru asigurarea unei păci trainice în lume.

Marile realizări ale Uniunii Sovietice au o puternică influenţă asupra evoluţiei umanităţii. Ele au ridicat pe culmi înalte prestigiul internaţional al minunatului popor sovietic, ale cărui succese ne umplu sufletele de bucurie şi de încredere în forţele creatoare inepuizabile ale omului liber, descătuşat de sub orice exploatare.

Sîntem mîndri că facem parte din marea familie a popoarelor socialiste în fruntea căreia stă Uniunea Sovietică, ţara constructorilor comunismului, bastion de neclintit al păcii.

Zile de sărbătoare în şcoli

Bucuria sărbătorii se simte pretutindeni în şcolile din ţara noastră. În zilele acestea de început ale Lunii prieteniei romîno-sovietice au apărut, în clase, pe culoare, în cluburi şi sălile de festivităţi ale şcolilor fotomontaje cu imagini din minunata ţară a constructorilor comunismului, iozinci, numere speciale ale gazetelor de perete. Formaţiile artistice repetă cu asiduitate şi-au îmbogăţit repertoriul cu noi dansuri din tezaurul folcloric al popoarelor sovietice, cu cîntece avîntate ale făuritorilor comunismului, cu noi piese despre viaţa comsomoliştilor şi pionierilor din marea ţară prietenă.

Cercurile mîinilor îndemînatice lucrează sute de daruri care vor fi trimise prietenilor dragi, şcolarilor sovietici. Şi cîte alte acţiuni nu sînt trecute în planurile alcătuite în şcoli pentru Luna prieteniei romîno-sovietice. Elevii şcolilor din întreaga ţară vor vizita muzeele şi expoziţiile închinate vieţii şi luptei oamenilor sovietici, vor viziona în colectiv filmele sovietice, se vor întrece în competiţii sportive organizate în cadrul manifestărilor Lunii prieteniei.

Este o adevărată întrecere între şcoli, între colectivele de elevi, în organizarea unor manifestări cît mai bogate în cinstea marii sărbători a prieteniei, întrecere izvorîtă din dragostea fierbinte pe care o poartă întregul nostru popor, popoarele din ţara constructorilor comunismului.

Să răsfoim cîteva din planurile manifestărilor care vor fi organizate în şcoli.

La şcolile medii „Elena Striter", „Zoia Kosmodemianskaia", „Dr. Petru Groza" din Bucureşti şi la multe alte şcoli din Capitală şi din ţară au fost pregătite de pe acum seri închinate ştiinţei şi tehnicii sovietice în cadrul cărora specialişti, profesori şi elevi vor vorbi despre uluitoarele succese ale savanţilor sovietici în cucerirea Cosmosului.

De curînd înfiinţată, orchestra Şcolii medii „Zoia Kosmodemianskaia" se pregăteşte intens. Tinerii artişti sînt bucuroşi că prima lor manifestare publică va fi închinată prieteniei romîno-sovietice. Cercul dramatic al şcolii pregăteşte o piesă inspirată din viaţa pionierilor sovietici, pe care o vor prezenta la televiziune în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice.

Cu deosebită nerăbdare aşteaptă elevii şcolii medii „Al. I. Cuza" din Capitală una din cele mai interesante manifestări organizate în şcoala lor: întîlnirea cu un grup de muncitori şi profesori care au vizitat Uniunea Sovietică, care le vor vorbi despre viaţa şi munca poporului sovietic, despre elevii sovietici, despre rezultatele lor la învăţătură, despre felul în care se pregătesc pentru munca productivă.

Asemenea manifestări se întîlnesc în fiecare şcoală. Participînd la oricare dintre ele, veţi vedea cîtă bucurie şi căldură însufleţeşte pe fiecare dintre elevi în aceste zile sărbătoreşti şi veţi avea încă o puternică imagine a dragostei pe care tineretul patriei noastre o poartă Uniunii Sovietice.

Scrisori către prieteni dragi

De mult timp poştaşul s-a obişnuit cu plicurile care sosesc pe adresa imobilului cu nr. 10 din strada Arhitect I. Mincu din Bucureşti. Scrisorile poartă ştampila: „C.C.C.P." La adresa de mai sus se găseşte Şcoala medie nr. 28 „Dr. Petru Groza".

Cu cîţiva ani în urmă, într-una din revistele sovietice pentru pionieri a apărut o poezie a unei eleve de la Şcoala medie nr. 28 din Bucureşti. În poezie ea exprima dragostea pe care pionierii şi şcolarii romîni o poartă pionierilor din marea ţară a socialismului al căror exemplu îl au mereu în faţă în munca lor. De atunci, pe adresa Şcolii medii nr. 28 au sosit nenumărate scrisori din partea şcolarilor sovietici.

Pioniera L. Leonescu şi alţi pionieri din clasa a VII-a corespondează cu 15 pionieri sovietici S-au cunoscut pe litoralul Mării Negre într-o tabără internaţională în timpul vacanţei. Margareta Tamaş din clasa a XI-a este de trei ani prietenă cu Ludmila Rudnieva, fiica unui miner din Bogoroditk. Alexandra Ungureanu tot din clasa a XI-a are numeroşi prieteni în U.R.S.S. De curînd ea a primit de la prietena sa, Valentina, din Tula un dar deosebit, mărturie a prieteniei ce i-o poartă: fotografia tatălui său care a fost afişată la panoul fruntaşilor în muncă de la uzina „Krasnii Proletar" din Tula.

În ziua deschiderii Lunii prieteniei romîno-sovietice, pe masă, în cancelarie, adus cu poşta de dimineaţă, stătea un plic pe care nu era scris nici un nume. Era adresat oricărui elev din clasa a IX-a, de către un şcolar sovietic.

Scrisoarea aceasta sosită în prima zi a Lunii prieteniei romîno-sovietice ni s-a părut semnificativă. Se înfiripa încă o prietenie! Încă una din miile de asemenea prietenii care s-au înfiripat în ultimii 15 ani de cînd poporul romîn, ajutat de poporul sovietic, s-a eliberat de sub jugul fascist şi şi-a luat soarta în propriile sale mîini. De la depărtare de mii de kilometri elevul din Moscova şi elevul din Bucureşti îşi întind mîinile, se destăinuiesc unul altuia. Doi fii a două popoare unite de-a lungul veacurilor printr-o prietenie trainică, de nezdruncinat! Prietenia lor e o mică părticică din marea prietenie care leagă poporul romîn de poporul sovietic.

Prietenii legate prin scrisori sau personal asemeni celor ale Şcolii medii nr. 28 din Capitală sînt nenumărate, mii şi mii. Elevii din ţara noastră sînt dornici să ştie cît mai multe lucruri despre marea noastră vecină, despre viaţa fericită a şcolarilor sovietici, despre munca fără preget a poporului sovietic pentru construirea comunismului.

Staţia cosmică înterplanetară,

MĂREŢ SUCCES AL OAMENILOR DE ŞTIINŢĂ SOVIETICI

La 4 octombrie 1959 de pe teritoriul Uniunii Sovietice a fost lansată cu deplin succes cea de a treia rachetă cosmică, purtînd prima staţie automată interplanetară pentru cercetarea cosmosului.

Noua rachetă cosmică şi staţia interplanetară întrec prin proporţiile lor, prin complexitatea aparatajului ştiinţific şi precizia lansării, tot ceea ce s-a realizat în acest domeniu pînă acum.

Astfel, dacă lansarea celei de a doua rachete cosmice sovietice în lună a necesitat o înaltă precizie în ce priveşte parametrii de mişcare a rachetei, începînd din momentul lansării şi pînă la ieşirea din funcţiune a motoarelor ultimei trepte, care a fost telecomandată, la cea de a treia rachetă cosmică, căreia i s-a impus o sarcină cu mult mai grea decît aselenizarea şi anume plasarea ei pe o orbită circumlunară, precizia parametrilor de mişcare este — aşa cum afirmă un savant de renume mondial — de 100 de ori mai mare. Fără această precizie uimitoare, racheta nu putea fi plasată pe orbita calculată şi ori s-ar fi transformat într-un satelit al soarelui, ori ar fi aselenizat.

Cît de riguroase sînt condiţiile cerute pentru parametri iniţiali, rezultă edificator din următoarele date: viteza iniţială a rachetei trebuie menţinută la valoarea calculată cu o precizie de ordinul sutimei de miime din viteza iniţială. De asemenea direcţia şi unghiul de înclinare se stabilesc cu precizia de ordinul zecimilor de secundă.

Motoarele rachetei au o putere uriaşă care a permis ca greutatea ultimei trepte a rachetei să fie de 1.553 kg. fără combustibil.

Partea cea mai importantă o constituie aparatajul tehnic de cercetare ştiinţifică, excepţional de complex şi perfecţionat.

Ultima treaptă a rachetei conţine staţia interplanetară a cărei greutate este 278,5 kg. În această greutate sînt cuprinse aparatele de măsurători ştiinţifice pentru studiul zonelor de radiaţie cosmică, meteoriţilor, cîmpului magnetic, ionosferei terestre şi lunare, gazului cosmic, precum

Ing. N. TALPAŞEANU
profesor fruntaş
directorul Grupului şcolar „Iosif Rangheţ" — Bucureşti

(Continuare în pag. 2)

La Planetarium-ul din Moscova, cea de a treia rachetă cosmică — obiectul principal al observaţiilor.

Alegerile de partid

Alegerile de partid care se desfășoară în prezent și în școlile din Capitală constituie un prilej de analiză adîncă a muncii politice desfășurate de pedagogii comuniști în vederea unui învățămînt fundamentat pe solide baze realist-științifice, legat de viață, care să răspundă cerințelor construcției socialiste în patria noastră.

Darea de seamă, ca și discuțiile purtate în adunarea generală a comuniștilor de la Școala medie „Ion Creangă" din raionul Nicolae Bălcescu, au arătat că în această unitate munca politică a avut o orientare bună, ea fiind îndreptată în special spre conținutul învățămîntului. Nivelul ideologico-politic al lecțiilor, al orelor educative, al activităților în afară de clasă și extrașcolare, felul cum se muncește pentru înzestrarea elevilor cu deprinderi de muncă practică și pentru dezvoltarea dragostei lor față de activitățile direct productive — iată înspre ce s-a orientat în primul rînd atenția comuniștilor.

Cu ocazia alegerilor, biroul organizației de partid a putut raporta adunării comuniștilor că în școală există o preocupare generală pentru puritatea ideologică a lecțiilor, pentru ancorarea lor în actualitatea social-politică, pentru conținutul lor științific în general. Asistențele la ore, organizate periodic de biroul organizației de bază (cu ajutorul unor comuniști ca Maria Săvulescu, M. Ciontea, T. Gheorghiu, B. Iancu, V. Coman — oameni cu o bună pregătire profesională și politică) au îndreptățit concluzia exprimată în adunarea generală că pedagogii din școală se străduiesc să dea lecțiilor conținutul științific necesar. Bunăoară, la literatura română fenomenele literare, viața și operele scriitorilor sînt studiate în raport cu frămîntările sociale și politice, cu situația economică din epocile respective. Profesorul Emil Girlea, de pildă, vorbind elevilor despre revistele „Contemporanul" și „Junimea" a arătat că acestea au reflectat pe plan cultural starea economico-politică și socială de la noi la sfîrșitul secolului trecut. Studiind cu elevii literatura promovată de revista „Contemporanul", el i-a ajutat să înțeleagă că aceasta este pătrunsă de revoltă împotriva nedreptăților sociale caracteristice regimului dominat de coaliția burghezo-moșierească, cuprinde elemente de critică ascuțită a orînduirii burghezo-moșierești, a instituțiilor și moralei descompuse a exploatatorilor. Profesorul a relevat faptul că teoria artei cu tendință, prin prisma căreia aprecia revista valoarea operelor de artă, este o expresie a ideologiei înaintate, progresiste, că ea se opune diametral teoriei junimiste a artei pentru artă — expresie a ideologiei reacționare burghezo-moșierești. Biroul organizației de bază a relevat preocuparea susținută a profesorilor de științe naturale de a contribui la înarmarea elevilor cu bazele concepției materialist-dialectice și de a înlătura orice manifestare a concepțiilor idealiste din mentalitatea lor. Amintind spre ilustrare cîteva din lecțiile de geologie și botanică, darea de seamă a scos în evidență grija pedagogilor de a convinge pe școlari că lumea nu a fost creată de o forță supranaturală și că viața este rezultatul unui îndelungat proces de dezvoltare a materiei.

Folosirea lecțiilor pentru educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist s-a făcut cu deosebire simțită în școală. Așa cum a arătat în adunarea generală, în orele de economie politică comunista V. Coman caută să dezvolte în sufletele școlarilor dragostea pentru patria socialistă, admirația față de minunatele realizări ale oamenilor muncii conduși de partid, încrederea în trăinicia regimului nostru democrat-popular. La lecția „Dezvoltarea planică a economiei naționale", bunăoară, profesoara a ținut să sublinieze că munca voluntară este pentru fiecare tînăr o datorie patriotică, ea aducînd statului economii care vor contribui la îndeplinirea sarcinilor mărețe izvorîte din mersul nostru înainte.

Colectivul pedagogic al școlii medii „Ion Creangă", ajutat permanent de către organizația de partid, a înțeles pe deplin în ce constau și cum trebuie îndeplinite sarcinile de mare răspundere ale celor ce slujesc învățămîntul nostru. De aceea, este mereu vie preocuparea cadrelor didactice din școală pentru legarea învățămîntului de producție. Trebuie spus că această problemă a ocupat un loc de seamă în dezbaterile adunării generale de alegeri, reflectînd grija comuniștilor pentru felul cum se îndeplinește această importantă sarcină a școlii. Propaganda desfășurată de ei în lumina hotărîrilor de partid și de stat elaborate în acest sens a avut ca rezultat faptul că în anul școlar trecut elevii au fost mereu mai mult ajutați să efectueze lucrări practice, pe de o parte în laboratorul școlii (fie în cadrul lecțiilor, fie în legătură cu activitățile din cercurile de elevi) și pe de altă parte în întreprinderi. Dezbaterile din adunarea generală au arătat însă că mai ales practica în producție i-a ajutat pe școlari să-și însușească deprinderi de muncă direct productivă, să îndrăgească meseriile. Datorită muncii cot la cot cu cei ce produc bunurile materiale ale societății, astăzi elevii prețuiesc și stimează și mai mult pe muncitori, pe frunțașii în producție, manifestîndu-și dorința de a deveni asemenea lor.

Pe lîngă dezbaterea problemelor legate de conținutul învățămîntului, din care am spicuit cîteva, darea de seamă și discuțiile din adunarea generală de alegeri de la Școala medie „I. Creangă" au analizat și modul în care s-a realizat conducerea politică a organizației U.T.M. și a celorlalte organizații de masă, felul cum membrii și candidații de partid își duc la îndeplinire sarcinile, cum se respectă principiul muncii colective și al democrației interne de partid. Un loc important în dezbaterile adunării generale l-au ocupat rezultatele obținute de comuniști în ridicarea nivelului lor ideologico-politic, problemele legate de buna desfășurare a învățămîntului ideologic al cadrelor didactice, de al cărui conținut se leagă direct nivelul predării.

Se poate afirma că dezbaterile din adunarea generală de alegeri de la Școala medie „Ion Creangă" au reușit să analizeze cele mai importante probleme ale muncii politice. Ar fi fost necesar însă ca atît darea de seamă cît și intervențiile unor tovarăși să fi fost mai combative, să fi dezvăluit cu mai mult curaj lipsurile, să fi cuprins referiri mai concrete la felul în care au fost respectate hotărîrile de partid luate anterior.

Comuniștii de la Școala medie „Ion Creangă" din Capitală au plecat din adunarea generală hotărîți să vegheze în continuare la puritatea ideologică a învățămîntului, la conținutul marxist-leninist al muncii școlare — aceasta fiind sarcina cea mai de seamă a muncii politice desfășurate în școli.

I. PURCEL
instructor
al Comitetului orășenesc P.M.R. București

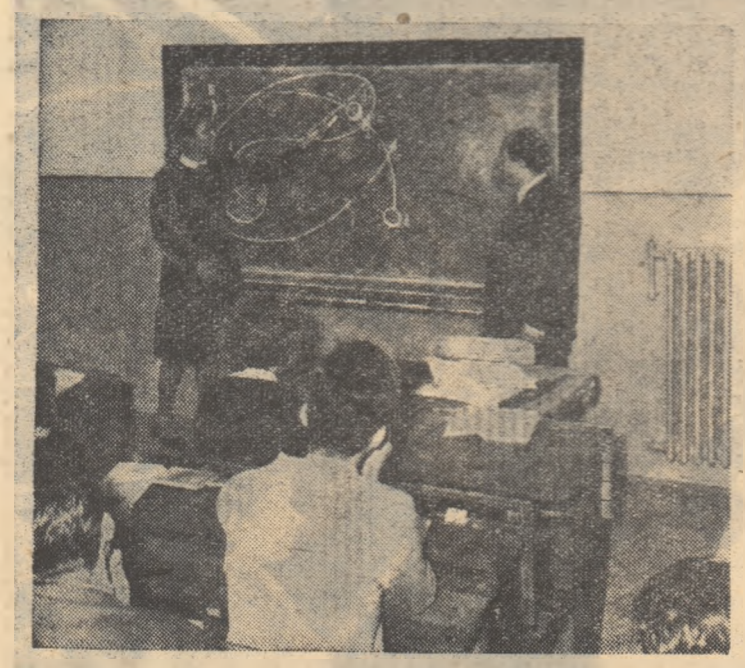

Cunoștințele elevilor din clasa a XI-a a Școlii medii „Dr. Petru Groza" din Capitală, se completează cu noi și interesante date științifice. De astădată acestea sînt furnizate de lansarea Lunnik-ului 3.

DE LA MINISTERUL INVĂȚĂMINTULUI ȘI CULTURII

Sărbătorirea în școli a „Lunii prieteniei romino-sovietice"

Ministerul Învățămîntului și Culturii a trimis școlilor îndrumări cu privire la sărbătorirea „Lunii prieteniei romino-sovietice", care are loc între 7 octombrie și 7 noiembrie.

Potrivit îndrumărilor, în școlile de cultură generală, profesionale, agricole și de meserii, școlile tehnice și tehnice de maiștri, pedagogice și speciale se vor organiza următoarele acțiuni:

— Între 7-11 octombrie vor avea loc festivități pentru deschiderea „Lunii prieteniei romino-sovietice" care vor consta din expuneri ale cadrelor didactice despre însemnătatea tradiționalei sărbători și din programe artistice.

— Între 11-17 octombrie se vor organiza cu elevii din clasele mai mari și cu cadrele didactice conferințe și vizionări de diafilme și filme documentare privind succesele obținute de U.R.S.S. în îndeplinirea sarcinilor planului septenal, în mecanizarea și automatizarea producției, în dezvoltarea chimiei și agriculturii. Pentru cadrele didactice se vor organiza expuneri privind dezvoltarea școlii sovietice și întărirea legăturii ei cu viața.

— În perioada 19—25 octombrie vor avea loc acțiuni consacrate literaturii și artei sovietice și care vor consta din vizionarea de spectacole cinematografice în cadrul festivalului filmului sovietic, seri literare, recenzii, întîlniri cu scriitorii, concursuri „Drumeții veseli".

— Între 26 octombrie — 1 noiembrie se va vorbi elevilor și cadrelor didactice despre aniversarea a 25 de ani de la înființarea Asociației „Amicii U.R.S.S" și a 15 ani de existență a A.R.L.U.S.-ului și se vor organiza întîlniri cu tovarăși care au participat la înființarea Asociației „Amicii U.R.S.S.", precum și cu activiști A.R.L.U.S.

Elevii vor putea participa la competițiile sportive organizate în cinstea sărbătoririi „Lunii prieteniei romino-sovietice".

Acțiunile recomandate se vor organiza, cu sprijinul Consiliilor locale A.R.L.U.S., în cadrul activității extrașcolare, evitîndu-se supraîncărcarea elevilor.

Viața sindicală în școli

Mai multă grijă pentru munca profesională

Școala medie „I. L. Caragiale" din Ploești este apreciată de organele locale de învățămînt ca una din cele mai bune școli din regiune. Tovarășa Aspasia Vasiliu, directoarea școlii, a planificat în timp și cu minuțiozitate activitatea ce se va desfășura pe întreg parcursul anului. Învățătorii și profesorii se străduiesc acum să rezolve cît mai bine numeroasele probleme pe care le ridică activitatea lor de zi cu zi, iar ceilalți oameni ai muncii din școală și internat luptă pentru a asigura elevilor și cadrelor didactice condiții bune de muncă. Și unii și alții, fiind sprijiniți și îndrumați atent de conducerea școlii și de organizația de partid, au obținut frumoase succese în activitatea lor. Școala se poate mîndri, de pildă, cu realizările înregistrate chiar de la începutul anului școlar în domeniul școlarizării, al organizării practicii în producție a elevilor, în strîngerea legăturilor dintre școală și familie, în rezolvarea pentru mulți ani a unor probleme gospodărești, ca instalarea noilor cazane de calorifere, efectuarea unor reparații generale la internat, amenajarea sălilor și laboratoarelor de fizică, științe naturale.

Din păcate, la realizările înregistrate de membrii de sindicat de la Școala medie „I. L. Caragiale" din Ploești, comitetul de instituție al școlii a avut o contribuție foarte slabă. Să vedem pentru ce.

La o analiză atentă a modului cum se desfășoară activitatea sindicală rezultă în primul rînd o greșită înțelegere a rolului organizației sindicale în activitatea școlii. Activitatea sindicală de aici se rezumă la stringerea cotizațiilor și la întocmirea formelor pentru plata diferitelor ajutoare cuvenite pe linia asigurărilor sociale. Din sfera preocupărilor comitetului de instituție lipsesc problemele legate de activitatea profesională a cadrelor didactice, precum și cele referitoare la munca cultural-educativă în rîndurile membrilor de sindicat. Comitetul de instituție consideră că este suficient să ajute direcția școlii în rezolvarea unor probleme legate de procesul de învățămînt numai atunci cînd aceasta îi cere ajutorul. Pînă acum însă conducerea școlii n-a solicitat acest sprijin decît atunci cînd s-au ivit diferite greutăți în relațiile dintre direcție și cadrele didactice, sau nemulțumiri în rîndurile salariaților. Cu alte cuvinte comitetul de instituție a adoptat o atitudine pasivă — e drept, comodă dar dăunătoare pentru buna desfășurare a muncii sindicale din școală.

Faptul că președintele comitetului de instituție nu a participat la elaborarea planului general de activitate al școlii a făcut ca acesta să nu cunoască pînă acum care sînt problemele din acest plan la rezolvarea cărora este necesară contribuția sindicatului.

Este cît se poate de dăunător că activitatea sindicală nu se desfășoară după un plan. Aici „munca" se duce pe baza unor obiective nescrise, foarte generale. Tovarășa Maria Simionescu, președinta comitetului, motivează că fiind ocupată n-a avut timp să alcătuiască planul de activitate. Se știe însă că planul de muncă trebuie întocmit în colectiv de membrii comitetului și definitivat în ședința plenară pentru a fi cunoscut de toți membrii de sindicat.

Din discuțiile cu tovarășa președintă a comitetului reiese că nu se cunoaște bine nici ce anume trebuie să cuprindă planul de muncă în domeniul sprijinirii activității profesionale. El trebuie să stabilească obiectivele muncii izvorîte din sarcinile școlii în perioada respectivă, precum și măsurile și acțiunile care urmează să se organizeze în vederea traducerii în viață a acestor obiective. Este foarte important ca în planul de muncă să se prevadă obiective concrete și nu generalități. Planul de muncă al organizației sindicale de la această școală pe primul trimestru al anului școlar ar fi putut să cuprindă, de pildă, obiective ca: „Sprijinirea cadrelor didactice în desfășurarea recapitulării la începutul anului", prin organizarea unui schimb de experiență între profesorii cu bune rezultate în acest domeniu și celelalte cadre didactice, „Legătura dintre școală și familie la început de an", prin organizarea unor consfătuiri de munca pe această problemă între membrii de sindicat diriginți, învățători, ș.a.

O consecință a înțelegerii înguste a rolului sindicatului din școală de către comitetul de instituție precum și a stilului defectuos în care a muncit acesta este faptul că cele trei grupe n-au devenit centrul de greutate al activității sindicale — așa cum ar fi fost necesar — că pînă în prezent ele n-au desfășurat nici o activitate utilă membrilor de sindicat. Școala are foarte mari posibilități pentru o activitate sindicală multilaterală. Cu oarecare preocupare s-ar fi putut organiza, de pildă, un colț roșu, unde să se țină diferite conferințe cu caracter profesional și politico-ideologic, să se organizeze consultații profesionale, să se inițieze o bibliotecă cu materialul documentar necesar celor care studiază în învățămîntul politic etc.

Deficiențele în stilul de muncă al acestui comitet sindical se datoresc și lipsei de îndrumare și control din partea organelor sindicale superioare și în primul rînd a Comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul Ploești.

Continuînd să muncească neplanificat, sectar, fără perspective, activitatea sindicală de la Școala medie „I. L. Caragiale" nu va contribui nici pe viitor la îndeplinirea în bune condiții a sarcinilor ce rev membrilor de sindicat. Or, pe măsură ce anul școlar înaintează, problemele ce se ridică în munca învățătorilor și profesorilor sînt tot mai complicate, buna lor rezolvare reclamînd un permanent ajutor reciproc, de organizarea căruia se cuvine să se ocupe comitetul de instituție.

Comitetul de instituție de la Școala medie „I. L. Caragiale" din Ploești trebuie să treacă de urgență la înlăturarea lipsurilor în propria lui activitate, precum și la înviorarea activității grupelor sindicale. Pentru aceasta sînt necesare din partea lui perseverență și conștiinciozitate în tratarea sarcinilor sindicale precum și o îndrumare mai substanțială din partea Comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul Ploești.

CONST. RADOI

IN CASELE DE COPII

In Republica Populară Română copiii sînt înconjurați de grija și dragostea părintească a partidului și guvernului, de grija și dragostea întregului popor muncitor. În scopul pregătirii pentru viață a tineretului, statul nostru democrat-popular lărgește an de an rețeaua instituțiilor de învățămînt și educație și asigură condițiile pentru continua îmbunătățire a conținutului activității lor.

O deosebită grijă poartă regimul nostru copiilor rămași fără părinți sau lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familie. Statul democrat-popular a luat asupra sa întreaga muncă de creștere și educare a acestora creînd case de copii care sînt adevărate cămine părintești, menite să crească tineri cu o pregătire multilaterală, buni constructori ai socialismului și apărători ai cuceririlor sale. Aproape 10.000 de copii sînt crescuți și educați în acest an în cele 87 case de copii existente în țara noastră. Mai tîrziu acesti copii vor intra în viața socială fiind chemați să se integreze în lupta și munca întregului popor pentru construirea vieții noi. Prin caracterul și sarcinile ce si le propun, prin condițiile ce le asigură și prin metodele pe care le folosesc. casele de copii se deosebesc radical de vechile orfelinate, care izolau pe copii de societate, nu-i pregăteau pentru viață și îi întrețineau în condiții necorespunzătoare.

Casele de copii au rolul de a asigura, prin școala de cultură generală, instruirea și educarea copiilor încredințați în aceleași condiții ca și a copiilor crescuți în familie, creindu-le în acest scop condițiile materiale corespunzătoare. Este de la sine înțeles că sarcinile caselor de copii nu se pot însă limita numai la atita.

Intrucit copiii din casele de copii își petrec aici aproape întreaga lor copilărie și tot timpul în afara celui cit sînt la școală, activitatea în casele de copii trebuie să fie subordonată in primul rînd scopului de a-i pregăti pe copii în vederea încadrării lor cu succes în viața socială, în producție, de a-i învăța să muncească, să iubească munca și pe oamenii muncii, de a face din ei membri demni ai marii familii a celor ce muncesc. La aceasta contribuie atît cunoștințele și deprinderile căpătate în școală cît si activitățile din casa de copii care se desfășoară în afara orelor de studiu, adică în timpul liber al copiilor.

Trebuie subliniat de la început că timpul liber al copiilor din casele de copii înseamnă activitate organizată și nici decum ceva la voia întîmplării care să ducă la inactivitate pentru elevi și educatori. Este greșită însă și poziția unor pedagogi din casele de copii, care practică o organizare exagerată, îi supraîncarcă pe copii cu tot felul de activități, adeseori chiar activități care repetă pe cele desfășurate în școală, le stîrbesc copiilor posibilitatea de a-și alege singuri ocupațiile cele mai atractive.

In afara timpului destinat învățăturii, de care se leagă în primul rînd munca elevilor din casele de copii. aceștia se odihnesc, se ocupă de rezolvarea nevoilor zilnice, se joacă, și tot acum participă la diferite activități împreună cu tot colectivul sau după preferințele și înclinațiile lor, la libera alegere.

Casele de copii, avînd în vedere condițiile care li s-au creat, au mari posibilități pentru organizarea unor activități variate, atractive, interesante și cu un bogat conținut instructiv-educativ, activități care să-i apropie pe copii de societate, de viața de toate zilele.

In funcție de caracterul și conținutul activităților, ele trebuie să se desfășoare în ateliere. cluburi. biblioteci, pe terenul de sport sau în mijlocul naturii, prezentînd anumite particularități față de activitățile din școală. De acest lucru trebuie să țină seamă educatorii din casele de copii.

Pregătirea copiilor din casele de copii pentru viață, pentru intrarea în societate presupune dezvoltarea deprinderilor de muncă, formarea unei concepții juste despre muncă și dezvoltarea spiritului de buni gospodari, prin antrenarea în diferite forme ale muncii fizice accesibile lor.

Primul pas în această direcție îl constituie munca de autodeservire și gospodărească. la care pot fi antrenați în mod permanent toți copiii și care constă în aranjarea paturilor, curățirea îmbrăcămintii și încălțămintei, repararea rufăriei de pat și de corp, aranjatul și servitul mesei, curățirea încăperilor și a vaselor, ajutorul dat la bucătărie, îngrijirea grădinii de flori și de zarzavat, îngrijirea animalelor, amenajarea terenului de joc etc. Multe din aceste munci sînt efectuate în folosul întregului colectiv, de aceea copiii trebuie să fie pătrunși de însemnătatea lor și de îndeplinirea în cît mai bune condiții. Faptul că un copil îndeplinește o muncă utilă tuturor sporește simțul răspunderii personale și respectul față de munca altora, dezvoltă sentimentul colectivismului.

In afară de acestea copiii pot fi antrenați în îndeplinirea unor munci speciale, ca expedierea corespondenței, serviciul la telefon sau la poartă, distribuirea scrisorilor si ziarelor, primirea și însoțirea musafirilor etc. care capătă o importanță deosebită în fața copiilor.

Munca obștească constituie de asemenea o activitate importantă în timpul liber al copiilor. Ea se efectuează în afara casei de copii, în interesul societății și constă in acțiuni patriotice: culegerea spicelor, colectarea de fier vechi. hîrtie și alte deșeuri, culegerea plantelor medicinale și a fructelor de pădure, sădirea pomilor, ajutorul dat gospodăriilor colective sau de stat în timpul munciior agricole, lucrările pe șantierele de construcții etc. Intrucît copiii mai efectuează astfel de munci și în cadrul școlii, pentru a nu-i supraîncărca este bine ca cele organizate de casele de copii să se desfășoare în special în vacanțele școlare, cînd copiii își petrec timpul numai în casa de copii. Participînd la astfel de acțiuni cu caracter patriotic, copiii pot să-și dea seama de elanul nestăvilit al oamenilor muncii pentru construirea socialismului, să înțeleagă că în patria noastră munca este o chestiune de onoare, de eroism și să se încadreze încă de pe băncile școlii în munca și lupta întregului popor. Multe case de copii au inițiat cu copiii importante acțiuni patriotice în timpul vacanțelor. Astfel, elevii casei de copii din Arad au lucrat voluntar pe șantierul uzinei de vagoane, cei de la Dorohoi au colectat hîrtie și plante medicinale, au plantat pomi și au curățat de mărăcini 400 ha de izlaz, cei de la casa de copii nr. 7 din București au lucrat pe șantierul școlii din cartier.

O importantă activitate care le formează copiilor deprinderi de muncă și le dezvoltă dragostea față de aceasta este activitatea în camerele de lucru-atelier, unde munca se diferențiază după puterile și aptitudinile lor. Munca în camerele de lucru-atelier nu trebuie confundată cu lucrările practice de atelier care se efectuează la școală și nu trebuie să fie o repetare a acestora. Copiii lucrează cu plăcere în camere de lucru-atelier și se mîndresc cu obiectele confecționate de ei. De aceea, ei trebuie să aibă posibilitatea să participe la libera alegere și să confecționeze obiecte utile pentru ei și pentru casa de copii, pe care să le folosească pentru întreținerea și înfrumusețarea căminului în care locuiesc. Mai mult chiar, ținînd seamă de sarcinile pe care partidul le-a pus în fața școlii, munca din casele de copii trebuie să devină o muncă productivă. copiii să lucreze și obiecte care pot fi valorificate. Acest lucru face să crească respectul copiilor față de muncă, le oferă satisfacții morale și, în același timp, contribuie la îmbunătățirea condițiilor materiale ale caselor de copii. Covoarele lucrate de elevele de la casa de copii din Buzău, fețele de masă împodobite cu cusături naționale confecționate de fetele de la casele de copii din Lugoj, Botoșani, Sighișoara sau „A. S. Makarenko" din București. obiectele lucrate în atelierele de tîmplărie și lăcătușărie ale caselor de copii din Tulcea, Beiuș, Mediaș, Sibiu, Porcești au stîrnit admirația vizitatorilor care le-au văzut la expoziții și constituie un exemplu concludent de ceea ce se poate realiza în această privință.

Dar casele de copii trebuie să dea societății nu numai tineri cu o bună pregătire de cultură generală, cu deprinderi de muncă și cu spirit de buni gospodari, ci și tineri cu preocupări variate, cu dragoste pentru artă, pentru frumos, cu simț estetic, puternici și armonios dezvoltati din punct de vedere fizic. Acest lucru se poate realiza prin activitatea în cadrul diferitelor cercuri și prin buna organizare a jocului și sportului. In casele de copii există toate posibilitățile pentru descoperirea și stimularea talentelor, pentru dezvoltarea fiecărui copil în direcția aptitudinilor sale. Acest lucru este confirmat de rezultatele obținute de unele case de copii, ale căror orchestre, echipe artistice sau de dansuri au fost foarte apreciate cu prilejul diferitelor manifestări artistice sau serbări tradiționale. Astfel, casele de copii din Constanța, București, Cluj, Piatra Neamț. Cîmpulung și altele au organizat orchestre de mandoline care au repurtat frumoase succese fiind premiate la concursurile locale sau regionale. Activitatea artistică se poate desfășura însă în domenii variate: desen, pictură, sculptură, muzică vocală și instrumentală, dans, teatru si are o mare valoare pentru lărgirea orizontului de cunoștințe al copiilor, pentru dezvoltarea capacităților intelectuale și fizice și pentru întărirea încrederii în forțele proprii.

Varietatea de activități ce se pot organiza în casele de copii și faptul că aproape în întregime acestea se desfășoară în colectiv exercită o puternică influență asupra educării comunistă a copiilor. Viața în colectiv le dezvoltă sentimentul de solidaritate tovărășească și într-ajutorare frățească, mindria pentru micul lor cămin. iar atragerea copiilor în activități plăcute potrivit înclinațiilor și preferințelor lor contribuie la dezvoltarea inițiativei, spiritului de organizare, de disciplină. Indeplinirea anumitor indatoriri în folosul întregului colectiv, antrenarea copiilor în păstrarea, îngrijirea și gospodărirea bunurilor din casa de copii contribuie de asemenea la educarea lor în spiritul cinstei, corectitudinii, al grijii față de avutul obștesc și al intransigenței față de lipsuri. In casele de copii se îmbină în modul cel mai larg interesele personale cu cele ale colectivului. Veghind, de exemplu, la păstrarea și îngrijirea avutului casei de copii, aceștia pot să-și dea seama în mod direct că numai așa își pot face o viață mai bună, mai plăcută și mai îndestulată. Trăsăturile negative de caracter nu pot fi trecute în nici un caz cu vederea aici, bine înțeles dacă educatorii sînt ei înșiși un exemplu demn de urmat și dau dovadă de fermitate, pentru că aceste trăsături lovesc în primul rînd în interesele întregului colectiv.

In întreaga lor muncă instructiv-educativă pedagogii din casele de copii trebuie să se sprijine pe organizația de pionieri, în jurul căreia se poate închega cel mai bine colectivul casei și care poate fi motorul celor mai variate și folositoare acțiuni.

Succesul muncii de creștere și pregătire pentru viață a copiilor din casele de copii va fi asigurat numai dacă ele nu vor fi izolate de restul societății, dacă vor păstra o strînsă legătură cu realitatea înconjurătoare. La aceasta poate contribui în primul rînd legătura strînsă cu întreprinderea care patronează casa de copii, cu muncitorii din întreprindere. Această legătură trebuie să capete însă caracterul unui ajutor reciproc. In timp ce muncitorii fruntași vor împărtăși copiilor din viața și realizările lor, iar întreprinderea va acorda sprijin material casei de copii, aceștia vor putea participa la acțiuni obștești în întreprindere, vor prezenta în fața muncitorilor programe cultural-artistice și îi vor invita pe ei și familiile lor la serbările tradiționale din casa de copii. In același timp. copiii trebuie să păstreze o legătură strînsă cu cadrele didactice, cu colegii lor de școală și cu familiile acestora, cu organizațiile obștești și cu comitetele de sprijin de pe lîngă casele de copii.

Prin excursiile pe care casele de copii le întreprind îndeosebi în timpul vacanțelor, prin vizite în întreprinderi și prin taberele ce se organizează la munte sau la mare, copiii vor avea posibilitatea să cunoască mai bine bogățiile și frumusețile patriei, realizările regimului democrat-popular și grija partidului față de oamenii muncii, ceea ce va contribui la întărirea sentimentului lor de dragoste față de patrie și de partid.

Neavînd familii, în cele mai multe cazuri tinerii crescuți în casele de copii pășesc direct din aceste case în viață ca muncitori calificați, tehnicieni, ingineri. profesori, medici. De aceea, pedagogilor care-i educă le revine o mare răspundere față de societatea noastră. Ei au datoria de a dovedi prin fapte că au înțeles sarcinile ce le stau în față și că știu să crească oameni pe deplin pregătiți să devină folositori patriei.

NICOLAE SIPOȘ
director general
în Ministerul Învățămîntului și Culturii

In casele de copii se desfășoară o bogată activitate cultural-artistică. prilej de afirmare a multor talente. Peste 35 case de copii au organizat formații artistice instrumentale, care au fost premiate la diferite concursuri. Astfel, casa de copii din Botoșani are o formație de aproape 100 instrumentiști și dispune de: 90 muzicuțe, 11 viori, 13 mandoline, 9 balalaici, 4 ghitare, 1 acordeon și alte instrumente, iar casa de copii „A. S. Makarenko" din București, a cărei formație numără 80 instrumentiști, posedă, printre altele, 7 viori, 20 mandoline, 3 balalaici, 8 ghitare, 2 acordeoane. 1 contrabas, 2 violoncele. 2 fluiere, 1 banjou și 1 pian.

La casa de copii nr. 7 din București s-a organizat chiar un taraf care a prezentat programe la televiziune. La fel de cunoscute sînt și formațiile de instrumentiști de la casele de copii din Constanța, Lugoj, Arad, Miercurea Nirajului, Bușteni și altele.

★

Ca urmare a grijii partidului și guvernului. casele de copii sînt înzestrate cu biblioteci. cu ateliere care an de an sînt tot mai bine utilate. Un bun exemplu în această privință este atelierul de țesut covoare de la casa de copii din Buzău, atelierul de tîmplărie de la casa de copii din Miercurea Ciuc-Șumuleu, atelierele de lăcătușărie de la casele de copii din Beiuș, Arad și altele. Majoritatea caselor de copii posedă loturi agricole pe care copiii își adîncesc cunoștințele și deprinderile de muncă și care contribuie la o mai bună aprovizionare a lor cu legume și zarzavaturi. Astfel, casa de copii din Găvojdia are un lot de aproape 3 ha, iar cea din Teregova de 2 ha.

★

In timpul vacanței de vară, cea mai mare parte a copiilor din casele de copii sînt trimiși în tabere. In fiecare an casele de copii din Cîmpulung Muscel, Cluj, Sibiu își organizează tabere proprii la mare, iar cea din Constanța la munte.

In anul 1958, 100 de copii și-au petrecut chiar o parte din vacanță în taberele din R. P. Ungară și din R. Cehoslovacă, în timp ce un număr corespunzător de copii din aceste țări și-au petrecut vacanța în taberele caselor de copii din țara noastră.

Studiul maşinilor

Începînd cu acest an şcolar, la clasele VIII-XI s-a introdus „Studiul maşinilor cu aplicaţii practice", studiu care are drept scop familiarizarea elevilor cu diferite maşini unelte, automobilul, tractorul, maşini şi aparate electrice etc. şi înarmarea lor cu priceperi şi deprinderi de mînuire a acestora. Pentru a veni în ajutorul profesorilor care predau acest obiect, vom încerca să dăm unele îndrumări metodice asupra felului cum trebuie să se predea una din aceste lecţii şi anume: „Prinderea pieselor în strung".

Pregătirea profesorului pentru lecţie. Predarea cu bune rezultate a cunoştinţelor privind studiul maşinilor cere profesorului să se pregătească cu cea mai mare grijă şi conştiincioziate pentru fiecare lecţie. În cadrul acestei pregătiri profesorul trebuie să studieze mai întîi conţinutul temei curente (în cazul nostru conţinutul temei nr. 2. Prinderea pieselor în strung, mînuirea strungului; exerciţii de strunjire cilindrică exterioară şi interioară, conică, retezarea, găurirea şi filetarea) pentru a stabili scopul didactic principal urmărit în fiecare lecţie precum şi metodele pe care le va folosi în predarea lecţiei. Va trece apoi la studierea lucrărilor de specialitate ca: „strunjirea metalelor" din manualul pentru şcolile profesionale şi studierea îndrumărilor metodice privind fixarea pieselor în strung din „Metodica învăţămîntului practic pentru strungari universali".

Tot în timpul pregătirii pentru lecţie profesorul trebuie să procure materialul didactic şi dispozitivele necesare atît în timpul demonstrării procedeelor de fixare în strung a pieselor de prelucrat, cît şi în efectuarea exerciţiilor practice. De asemenea, trebuie să verifice starea strungurilor din atelier, să experimenteze el însuşi diferitele procedee de prindere în strung a pieselor de prelucrat, pentru ca activitatea lui cu elevii să se desfăşoare în condiţii cît mai bune. Îşi va întocmi apoi planul desfăşurării lecţiei.

Partea organizatorică a lecţiei are o mare importanţă pentru buna reuşită a acesteia. De aceea, profesorul maistru trebuie să îndrume şi să orienteze pe elevi asupra activităţii pe care o vor desfăşura din momentul intrării lor în atelier, acordînd multă atenţie problemelor de protecţie a muncii.

Lecţia începe cu verificarea cunoştinţelor elevilor privind strungul paralel. Pentru aceasta profesorul va folosi metoda conversaţiei, adresînd elevilor întrebări de felul următor: Care sînt părţile principale ale strungului? Cum se transformă energia electrică în energie mecanică la strung? Ce operaţii se pot executa la strung? etc.

După reîmprospătarea cunoştinţelor, care poate dura circa 15 minute, profesorul anunţă subiectul lecţiei noi şi trece la explicarea acesteia arătîndu-le elevilor diferitele procedee de prinderea pieselor în strung şi anume: prinderea piesei în universalul strungului, prinderea piesei în universal şi în vîrful păpuşii mobile, prinderea piesei între vîrfuri şi prinderea piesei în platou explicîndu-le totodată cînd se foloseşte un procedeu sau altul.

Astfel, prinderea unei piese în universal (fig. 1) se foloseşte atunci cînd piesele de strunjit sînt scurte. Piesa de prelucrat este prinsă în cele trei fălci ale universalului care fac între ele unghiuri de cîte 120 grade. Se arată apoi în ce constă mecanismul mişcărilor pe care le execută fălcile universalului pentru a realiza stringerea şi centrarea precisă a piesei cilindrice după axa de rotaţie a axului principal al strungului.

În continuare, profesorul explică elevilor că atunci cînd avem de prins o piesă în excentric se foloseşte universalul combinat care permite ca regarea fălcilor să se facă şi independent prin manevrarea fiecărei fălci în parte.

După ce demonstrează cum se prinde o piesă în universalul strungului, profesorul prezintă un alt procedeu de prinderea pieselor de prelucrat şi anume prinderea în universal şi vîrful păpuşii mobile (fig. 2). Avînd o bară de oţel dinainte pregătită profesorul arată elevilor în ce constă acest procedeu prinzînd un capăt al barei în universal iar celălalt capăt fixîndu-l cu vîrful păpuşii mobile prin învîrtirea roţii de mînă. Va acorda multă atenţie şi explicării celorlalte procedee de prinderea piesei în strung, insistînd asupra construcţiei mecanismelor cu care se realizează aceasta. La explicarea diferitelor metode de prinderea piesei în strung profesorul va insista asupra precizării cazului în care se foloseşte o metodă sau alta. De exemplu predîndu-le procedeul de fixare prin prinderea piesei între vîrfuri (fig. 3) după ce le va arăta că găurile de centrare sînt cilindrice spre exterior avînd formă tronconică (fig. 4) profesorul maistru va insista asupra faptului că această metodă se foloseşte atunci cînd e nevoie să se strunjească suprafeţele exterioare ale unor bare şi arbori de mari lungimi etc.

De asemenea, profesorul maistru trebuie să arate elevilor cum se reglează strungul în vederea strunjirii. În acest scop le va arăta cum se verifică dacă vîrfurile păpuşii fixe şi mobile se află pe axa de rotaţie a axului principal, cum se verifică dacă cuţitul se deplasează paralel cu acest ax, explicîndu-le cum dacă aceste vîrfuri nu sînt la aceeaşi înălţime sau dacă unul din ele se află deplasat lateral faţă de celălalt, suprafaţa strunjită nu mai iese cilindrică. Profesorul maistru trebuie să atragă atenţia elevilor asupra modului cum se strînge piesa între vîrfuri. O piesă prinsă bine trebuie să se rotească liber între vîrfuri.

Atunci cînd va explica prinderea pieselor de prelucrat în platou, profesorul maistru va arăta practic modul cum acţionează piesele acestuia şi în ce constă securitatea muncii în timpul strunjirii prin acest procedeu.

Pentru a verifica în ce măsură elevii au înţeles atît explicaţiile cît şi procedeele de prindere a pieselor în strung, este bine ca profesorul să ceară cîtorva elevi să reproducă cele predate.

După reproducerea de către cei cîţiva elevi a procedeelor de fixare a pieselor în strung, întreaga grupă de elevi va trece la efectuarea exerciţiilor practice. În cazul cînd în atelier sînt numai 1—2 strunguri grupa va fi împărţită pe subgrupe, iar profesorul maistru va urmări ca fiecare elev sau grupă de doi elevi să execute practic prinderea piesei în strung prin procedeele învăţate.

La sfîrşitul lecţiei, profesorul maistru îşi va rezerva timp pentru analiza desfăşurării lecţiei, accentuînd din nou şi cu această ocazie asupra particularităţii fiecărui procedeu de prinderea piesei în strung şi totodată insistînd asupra protecţiei muncii în timpul lucrului.

Aceste îndrumări date în legătură cu predarea lecţiei „Prinderea pieselor în strung" sînt bineînţeles orientative. Ele se pot completa şi îmbunătăţi de către profesorii maiştri care predau aceste lecţii, pe baza experienţei dobîndite în munca lor de zi cu zi.

M. TEODOR

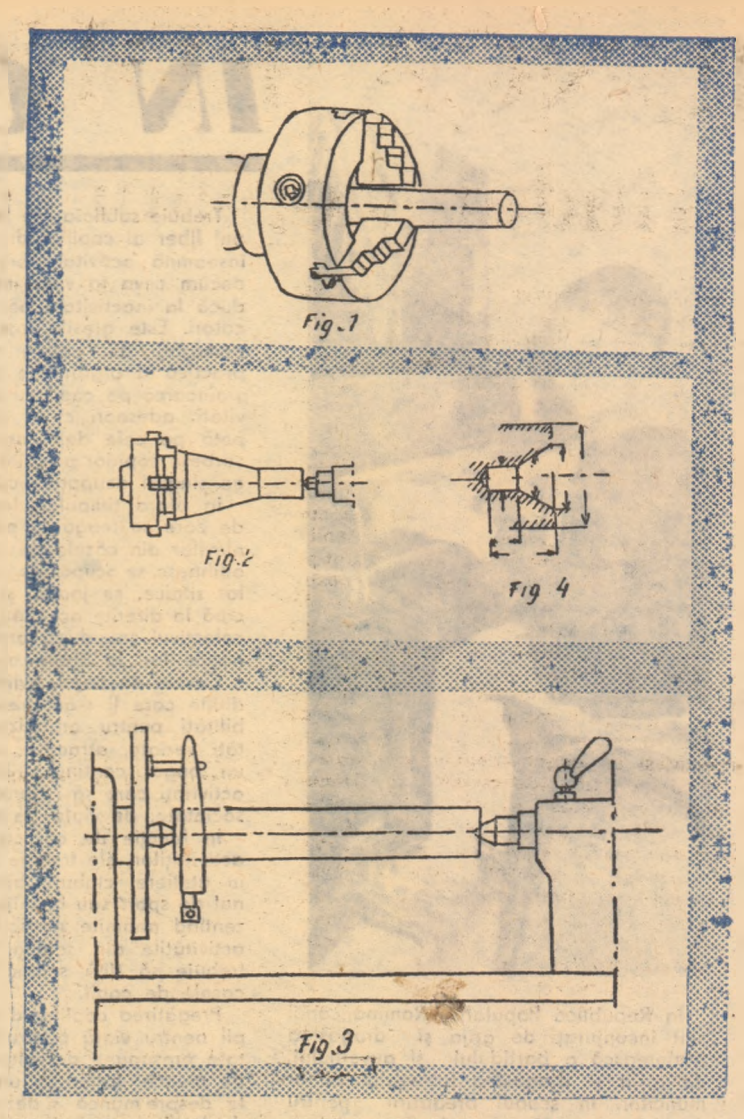

Schemele mecanismelor de prindere a piesei în strung.

Lecţii de aritmetică la clasa a IV-a

Prin lecţiile de matematică ce se predau la clasa a IV-a trebuie să se formeze la elevi deprinderea de a efectua rapid şi corect, mintal şi scris operaţiile aritmetice cu numere întregi şi zecimale, abstracte şi mai ales concrete, a înţelege şi a rezolva probleme care cer cunoştinţe elementare despre fracţiile ordinare. De asemenea elevii clasei a IV-a vor rezolva la lecţiile de aritmetică multiple probleme privind exprimarea prin procente a diferitelor realizări din practica construcţiei socialismului şi vor primi cunoştinţe de geometrie plană strîns legate de aspectele realităţii înconjurătoare.

La clasa a IV-a efortul învăţătorului de a ajuta pe elevi să-şi însuşească temeinic cunoştinţele de aritmetică şi geometrie trebuie să se împletească cu grija pentru a le asigura acestora perspectiva adîncirii cunoştinţelor respective în cadrul lecţiilor de aritmetică ce li se vor preda în clasele următoare, respectiv în clasa a V-a şi a VI-a.

Lecţia de aritmetică cu tema „Probleme cu toate operaţiile" ţinută la clasa a IV-a „B" de la Şcoala de 7 ani din Urziceni, de către tovarăşa învăţătoare Elena Tănăsescu, a ilustrat într-o bună măsură, prin felul cum elevii au ştiut să efectueze o serie de operaţii aritmetice, grija tovarăşei Tănăsescu de a le forma acestora deprinderi de calcul rapid şi corect. La aceeaşi şcoală, la clasa a IV-a „A" lecţia cu tema „Formarea numerelor cu mai multe cifre" ţinută de tovarăşul învăţător Alecu Drăgan a scos în evidenţă de asemenea faptul că elevii au formată noţiunea de unitate simplă şi unitate compusă, că unii dintre ei se descurcă uşor în scrierea şi citirea numerelor cu mai multe cifre.

Aceleaşi lecţii au ridicat însă o serie de probleme de ordin metodic. În desfăşurarea lecţiei cu tema „Probleme cu toate operaţiile" s-a mers pe linia unei prea mari fragmentări a problemei date spre rezolvare pe întrebări şi răspunsuri şi în majoritatea cazurilor acestea rezolvate verbal — un elev citeşte problema şi ceilalţi pe rînd răspund: „facem o operaţie de adunare", altul — „facem o operaţie de împărţire" etc., foarte mulţi scăpînd din vedere conţinutul problemei şi rostul operaţiilor respective. Încă din clasa a IV-a elevul trebuie obişnuit să analizeze o problemă în toată complexitatea ei, să-i găsească rezolvarea, iar pentru aceasta rostul efectuării cutărei sau cutărei operaţii aritmetice. În acelaşi timp, în rezolvarea unei probleme — cum e şi firesc — elevul operează cu numere concrete şi chiar dacă încă nu a ajuns la capitolul: „operaţii cu numere concrete", el trebuie să înţeleagă, totuşi, că efectuînd oricare din operaţiile aritmetice cerute în rezolvarea problemei, nu are voie să neglijeze aspectul concret al diferitelor mărimi ce intervin în problemă.

De asemenea şi în lecţia cu tema „Formarea numerelor cu mai multe cifre" chiar dacă s-a recurs la folosirea metodei de predare prin întrebări şi răspunsuri nu trebuia neglijată folosirea tablei. Trebuie reamintit de asemenea, că în clasa a IV-a elevii trebuie să-şi clarifice în întregime noţiuni ca: unităţi, cifră şi număr, iar la o astfel de lecţie, ca cea privitoare la „Formarea numerelor de mai multe cifre" aceste noţiuni, chiar dacă se consideră ştiute, trebuie reamintite elevilor. Această reîmprospătare a cunoştinţelor trebuie să se facă pe baza multor exemple de numere scrise pe tablă şi analizate.

În clasa a V-a elevii reiau aproape în întregime unele capitole din materia predată la aritmetică în clasa a IV-a, dar acest lucru nu înseamnă că s-ar putea trece cu o oarecare uşurinţă, de exemplu, peste deprinderea tuturor elevilor din clasa a IV-a cu formarea unui număr de mai multe cifre, scrierea şi citirea corectă a acestuia.

Încă din clasa a IV-a elevii trebuie ajutaţi să priceapă problemele de bază ale aritmeticii. La lecţia cu tema „Probleme cu toate operaţiile" accentul trebuia să cadă tocmai pe adîncirea unor elemente de bază, cum sînt acelea de a înţelege cînd e necesar să facă o operaţie de adunare sau una de împărţire şi de ce. În lecţia „Formarea numerelor de mai multe cifre" de asemenea efortul elevilor trebuia concentrat spre citirea şi scrierea corectă a numerelor pe baza înţelegerii noţiunilor de unitate, cifră, număr, ordine şi clase, aceasta fiind tot o problemă de bază a aritmeticii clasei a IV-a.

Este necesar ca în lecţiile de aritmetică prin metode de predare cît mai adecvate să se urmărească însuşirea de către elevi a cunoştinţelor de bază ale acestui obiect, să li se deschidă elevilor orizontul aplicării acestor cunoştinţe la probleme cu conţinut practic din ce în ce mai complexe.

F. DIAC

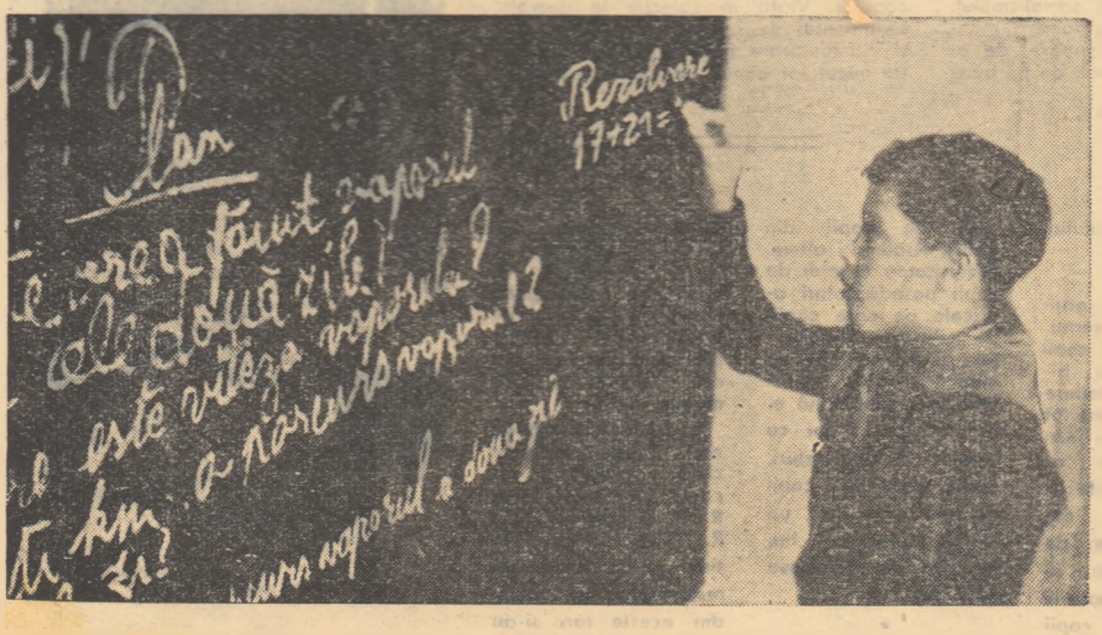

Elevii clasei a IV-a A de la şcoala elementară nr. 19 din Bucureşti analizează conţinutul unei probleme înainte de a trece la efectuarea calculelor.

MUNCA EDUCATIVĂ
în rîndul copiilor de 7-9 ani

Munca educativă în rîndul copiilor în primii ani de școală are o deosebită însemnătate atît pentru dezvoltarea trăsăturilor morale necesare formării caracterului lor și a unei comportări corecte în școală sau în afara ei, cît și pentru dezvoltarea lor ulterioară ca viitori cetățeni cu dragoste de patrie și de muncă, cu respect față de oamenii muncii. Dacă în clasele următoare ale școlii elementare munca educativă în rîndul copiilor este desfășurată atît de pedagogi cît și de organizația de pionieri, în primele două clase această muncă revine aproape în întregime învățătorilor. Cea mai mare parte a învățătorilor acordă importanța cuvenită acestei probleme și, fără a se limita la activitățile din clasă, organizează cu elevii diferite acțiuni în afară de clasă și de școală, cărora le asigură un caracter atractiv și un bogat conținut educativ. Ei colaborează îndeaproape cu părinții elevilor și folosesc din plin ajutorul organizațiilor de pionieri din clasele mai mari, care se ocupă de copiii din clasele I-a și a II-a pentru pregătirea lor în vederea intrării în organizația de pionieri.

Nu poate să nu fie relevat însă și faptul că există învățători care nu manifestă suficiente preocupări în această privință, nu organizează în mod plăcut și folositor recreațiile copiilor și timpul liber al acestora. Fără îndoială că vina nu este numai a învățătorilor, ci și a consiliilor pedagogice și a directorilor din școlile respective, care nu analizează problemele muncii cu copiii de 7–9 ani și nu trasează sarcini concrete pentru organizarea activității educative în rîndurile lor. În aceste cazuri nici organizațiile de pionieri nu sînt antrenate în munca cu masa copiilor din primele două clase ale școlii elementare.

Analizînd această situație, Ministerul Învățămîntului și Culturii și Comitetul Central al U.T.M. au dat de curînd îndrumări privind organizarea muncii educative a copiilor de la 7 la 9 ani, îndrumări în care sînt precizate sarcinile cadrelor didactice și organizațiilor de pionieri în această privință. Fiecare învățător este dator să studieze cu atenție aceste îndrumări, să le cunoască bine și să le aplice în activitatea sa. Îndrumările subliniază că de această muncă răspund în primul rînd directorul școlii și învățătorii claselor I-a și a II-a. Ei au datoria să organizeze cele mai plăcute activități în recreații, în timpul liber al elevilor, duminica și sărbătorile, în vacanță, să-i antreneze pe copii la diferite activități în școală, în casele de pionieri, la casele de cultură și căminele culturale, la bibliotecile pentru copii, în parcuri etc. Bineînțeles că activitățile în afara clasei și în afara școlii trebuie astfel organizate încît să nu supraîncarce pe copii.

În centrul preocupărilor în ce privește munca în rîndul copiilor din primele clase trebuie să stea educarea patriotică a acestora, dezvoltarea dragostei nemărginite față de patrie, față de partid și de oamenii muncii. Pentru aceasta învățătorul are la îndemînă numeroase mijloace. În clasă și în afară de clasă el va povesti copiilor despre tradițiile de luptă ale poporului nostru și despre eroii clasei muncitoare care și-au dat viața pentru fericirea poporului, îi va învăța poezii și cîntece care vorbesc despre patrie, despre partid. În timpul liber, duminicile sau sărbătorile, învățătorul poate organiza vizite la muzee și monumente închinate luptei partidului și trecutului revoluționar al poporului, vorbind elevilor despre însemnătatea acestei lupte.

Cu prilejul plimbărilor și al excursiilor, prin povestiri, vizionări de filme, diafilme și discuții în jurul acestora, prin citirea și povestirea unor materiale din literatura și presa pentru copii, prin organizarea de șezători și întîlniri cu activiști de partid, cu fruntași în producție, copiii trebuie să cunoască realizările obținute de oamenii muncii în anii regimului democrat-popular, viața nouă din patria noastră. Totodată li se va povesti despre viața grea a poporului și a copiilor din țara noastră înainte de eliberarea de sub jugul fascist, precum și despre viața grea de astăzi a copiilor din țările capitaliste, coloniale și dependente.

Învățătorii nu trebuie să scape nici un prilej de a vorbi despre ajutorul pe care ni l-a dat și ni-l dă în permanență Uniunea Sovietică, de a dezvolta dragostea copiilor față de aceasta, față de copiii sovietici și din celelalte țări socialiste, față de copiii oamenilor muncii din întreaga lume.

Deosebit de importantă pentru formarea viitorilor cetățeni este educarea copiilor de 7–9 ani în spiritul dragostei de muncă, înarmarea lor cu deprinderi de muncă chiar din primele clase. În acest scop învățătorul trebuie să-l antreneze pe copii în acțiuni variate, atît în clasă cît și în afară de clasă. Pe lîngă deprinderea lor cu studiul sistematic permanent și organizat, copiii vor putea căpăta deprinderi de muncă și vor fi învățați să respecte munca altora prin participarea la îngrijirea și înfrumusețarea clasei, a școlii. Nici un copil nu trebuie să rămînă fără o anumită sarcină legată de buna gospodărire a locului de muncă. Cu întreaga clasă se pot organiza acțiuni de sădire a pomilor și florilor, colectarea de fier vechi, hîrtie, plante medicinale sau fructe de pădure, iar cu grupe de elevi îngrijirea colțului naturii vii, a păsărilor și animalelor mici. Tot în cadrul acestor activități cu caracter practic se poate organiza cu elevii din clasele I-a și a II-a confecționarea unor jucării pentru copiii preșcolari sau a unor daruri pentru părinți cu prilejul diferitelor zile festive.

Antrenarea copiilor în timpul lor liber în acțiunile extrașcolare sau în acțiuni cu caracter obștesc influențează în mod pozitiv dezvoltarea simțului lor de răspundere personală, le dezvoltă spiritul de inițiativă și de disciplină, le educă voința, contribuind totodată la întărirea organismului. Activitatea extrașcolară trebuie însă astfel organizată încît să nu-i supraîncarce pe copii, să le lase suficient timp liber pentru pregătirea lecțiilor și pentru joc.

Bineînțeles că nici folosirea timpului liber și îndeosebi a timpului destinat jocului nu trebuie să fie lăsată la voia întîmplării. Învățătorul are datoria să-i îndrumeze pe copii spre practicarea jocurilor cu conținut educativ, care contribuie la dezvoltarea atenției, memoriei și capacităților fizice. De aceea, pe lîngă jocurile ce se organizează în recreații învățătorul are datoria ca în timpul liber să organizeze jocuri instructive, exerciții de orientare, concursuri de sărit coarda, de biciclete, trotinete, săniuțe, solicitînd în acest scop sprijinul organizației de pionieri și al părinților.

O bună parte dintre elevii claselor I-a și a II-a vor deveni în clasele următoare membri ai organizației de pionieri. Ei trebuie pregătiți din vreme în vederea acestui eveniment. Învățătorul va ajuta organizația de pionieri în munca pe care aceasta o desfășoară în rîndurile elevilor de clasa a II-a spre a le face cunoscute preocupările organizației și tradițiile ei.

Desfășurarea unei munci educative rodnice în rîndurile copiilor de 7–9 ani pune în fața învățătorilor sarcina de a prevedea în planul activității educative acțiuni concrete, de a atrage în această activitate cît mai mulți părinți, pentru pregătirea unor tineri cu dragoste de muncă și de patrie, devotați orînduirii socialiste.

M. COSTEA

— Am calculat bine?...

Răspundem cititorilor

„Sînt profesor de puțină vreme — ne scrie un cititor — și de la început m-am împiedicat de o mare dificultate. Elevii mei nu sînt atenți. Socotesc că de măsura în care ei mă ascultă depinde toată munca pe care o desfășor la clasă și că, pînă cînd nu voi găsi mijloacele cele mai potrivite pentru a-i determina să fie atenți, nu pot spera că voi realiza prea multe lucruri. Aș vrea să-mi spuneți ce credeți că e de făcut".

Răspunsul nostru nu va fi o rețetă aplicabilă pentru orice caz în parte, întrucît în munca pedagogilor se ivesc multiple situații, în fața cărora fiecare dintre ei trebuie să găsească soluțiile cele mai potrivite și mai eficiente. Ne vom opri însă asupra cîtorva chestiuni de ordin general pe care trebuie să le aibă în vedere orice pedagog.

Principalul dușman al atenției îl constituie monotonia, rutina și șablonul. Atîta timp cît profesorul nu se străduiește să găsească forme noi, originale, variate, adecvate specificului lecțiilor, forme de predare care să suscite interesul elevilor săi, el nu va putea avea nici garanția că va fi ascultat cu plăcere.

Deci individualizarea lecțiilor prin folosirea permanentă a resurselor proprii și specifice cunoștințelor predate la un moment dat, utilizarea continuă a acelor elemente care dau lecțiilor caracter de noutate constituie unul din principalele mijloace prin care profesorul trebuie și poate să capteze atenția elevilor săi. Un element determinant pentru individualizarea lecțiilor îl găsim în însuși conținutul materiei predate. Fiecare problemă științifică și deci fiecare lecție pe care un profesor urmează s-o expună în fața clasei posedă în ea însăși o latură atractivă și interesantă. Meritul pedagogului care vrea să cîștige atenția elevilor săi constă tocmai în priceperea de a găsi și de a pune de fiecare dată în evidență această latură. Este indiscutabil că elevii preferă o lecție de istorie în care se pune accentul pe înlănțuirea logică dintre diferite fenomene sociale, unei lecții în care se înșiruie la nesfîrșit un pomelnic de nume și date seci și plicticoase. Va fi de asemenea preferată o lecție de fizică bazată pe experimentarea diferitelor legi și fenomene fizice uneia în care se face o prezentare searbădă numai cu formule și definiții.

Individualitatea lecțiilor și deci varietatea lor se obține în același timp și prin formele de predare folosite de pedagog, prin utilizarea metodelor care corespund cel mai bine unei anumite discipline și unei anumite teme.

De o foarte mare importanță pentru menținerea atenției elevilor este înțelegerea lecției. Are loc deseori următorul fenomen. Lecția începe bine. Toată clasa este atentă. Iată însă că pe parcurs cîțiva elevi încep să se arate nedumeriți și după cîtăva vreme pedagogul își dă seama că sînt cu gîndurile aiurea. Ce s-a întîmplat? Pe parcursul predării a apărut o problemă mai complicată care, insuficient explicată de către profesor, nu a fost înțeleasă de toți elevii. De înțelegerea acestei probleme se leagă tot restul lecției. Este datoria profesorului să evite astfel de situații. El trebuie să verifice cu grijă dacă problemele explicate au fost înțelese și abia după ce s-a convins că elevii săi nu mai au nici un fel de neclarități să treacă mai departe.

Sînt unii pedagogi lipsiți de experiență, care, atunci cînd observă că nu sînt ascultați, se rezumă la apostrofări „Popescu, visezi!" „Ionescu, la ce te gîndești?", „Nu sînteți atenți și n-o să știți cînd am să vă întreb!" Făcînd prea des astfel de observații profesorul va distrage și pe ceilalți elevi și va fi nevoit după aceea să piardă clipe prețioase pentru a le reciștiga atenția. Este preferabil ca, în loc să recurgă la admonestări, profesorul să stimuleze atenția elevilor printr-o întrebare retorică, o schimbare a tonului, o glumă legată de lecție etc.

Problemele privitoare la menținerea atenției elevilor sînt numeroase. Nu avem pretenția de a le fi epuizat aici. Ne-am rezumat însă la amintirea cîtorva care sînt de primă importanță pentru munca oricărui pedagog.

Părerea tuturor

Răsună sub apăsarea pașilor mărunți scîndurile debarcaderului. Sub pălăriile de pînză albă apretată ori de pai împletit, chipurile încă arămii sînt vesele. În cîteva minute copiii inundă cabinele, dar mai ales puntea vaporaș cu care vor trece dincolo, pe țărmul celălalt al Siut-Ghiolului, la termocentrală, în prima lor excursie din acest an școlar.

De sus de pe punte, în așteptarea semnalului de plecare, privirile lunecă pe luciul glaciar al lacului, poposind îndelung pe velele yolelor și pe pălăriile rotitoare ale bicicletelor de apă, se cufundă în adîncurile roșiatice ale cerului de toamnă.

Pe unii îi văd cîntînd într-una. Pe unul — mereu... ducînd în cap pe cîte cineva cu bățul său de trestie.

— S-ar putea să nu fii tu, Adrian? — se revoltă victima, de astă dată o fetiță cu mîinile pline de scoici albe, transparente și cenușii culese de pe malul mării. Dar nici nu termină bine vorba că se și pomenește cu toate scoicile împrăștiate pe jos.

— Adrian, ce faci?

Drept răspuns, Adrian calcă scoicile una cîte una cu piciorul și rîde, rîde cu poftă de supărarea fetiței, de isprava lui.

Voioșia celor din jur se întunecă: colectivul nu mai este de acord cu „gluma" băiatului. Caut să-l iau apărarea: poate e o simplă întîmplare, o greșeală de moment. Copiii însă nu-mi dau dreptate.

— Nu-l cunoașteți — îmi spun cu supărare în glas. Ne face multe necazuri. Ne stropește cu apă, cînd fugim ne pune piedică, este nedisciplinat.

Prefăcîndu-se preocupat, Adrian ascultă totuși cu o ureche. Parcă nu mai rîde cu atîta poftă.

— Ileana s-a străduit să adune cele mai frumoase scoici de pe plajă pentru laboratorul școlii — i se adresează unul. Și tu îți bați joc de munca ei. Nu te doare inima să faci una ca asta?

— Neastîmpăratule! Parcă ai fi frate cu domnul Goe!, îl dezaprobă în felul său un altul.

Și cum termină unul, începe altul să-l dezaprobe pe neastîmpărat.

Adrian ridică ochii. Pare cam încurcat. Ar mai vrea să rîdă, dar rîsul împietrește în colțul buzelor, fintuit de privirile mustrătoare ale colegilor.

Împingînd cu vîrful sandalei bucățele de cochilii, Adrian se așază pe o bancă. Ochii lui privesc în pămînt, de astă dată îngîndurați.

Oricum, dojenitorii sînt prea mulți și părerea lor unanimă pentru ca Adrian să mai creadă că are motive de rîs...

A. C.

Pregătirea maiştrilor pentru industria zahărului

Complexitatea proceselor chimice, mecanizarea avansată precum şi inalta tehnicitate a fluxului tehnologic de producţie cer cadrelor tehnice din industria zahărului numeroase cunoştinţe practice şi teoretice. Pentru a înţelege mai bine aceasta este de ajuns să arătăm că deosebiri de fracţiuni de procente în utilizarea materiei prime pot aduce sporuri de producţie de mii de tone de zahăr, sau că variaţii extrem de mici în ceea ce priveşte regimul de gospodărire a apelor, combustibilului şi a unor materii auxiliare pot influenţa mult rezultatul tehnologic şi preţul de cost. Un element deosebit de care trebuie ţinut seama în pregătirea specialiştilor pentru industria zahărului este faptul că toţi tehnicienii şi muncitorii calificaţi ai fabricilor din acest sector, mai ales cadrele tehnice medii, au funcţiuni bilaterale. Ei conduc lucrările atît în timpul campaniei de prelucrare a sfeclei de zahăr care durează din septembrie pînă în ianuarie, cît şi în restul anului cînd se execută remontul, adică reparaţiile anuale, curente şi generale.

Acest specific al producţiei industriale a zahărului ridică, pe lîngă exigenţe deosebite în pregătirea cadrelor tehnice pentru acest sector, şi o serioasă problemă de ordin didactic. Perioada de început a anului şcolar coincide pe planul instruirii practice cu etapa de vîrf a campaniei de producţie. Or, cum este şi firesc, predarea cunoştinţelor teoretice de specialitate se referă în această perioadă la sfeclă (ca materie primă) intrînd de abia apoi în analiza procesului tehnologic. Desigur, în asemenea condiţii, cînd întreaga desfăşurare a procesului tehnologic este concentrată pe o perioadă de cinci luni, ar fi nepedagogic ca şi în predarea tehnologiei de specialitate să se schimbe ordinea firească a cunoştinţelor încercîndu-se, în mod formal, de a ţine pasul cu instruirea practică. În această etapă elevii-maiştri se bazează deci în practica de producţie pe cunoştinţele dobîndite de ei anterior, ca muncitori calificaţi.

Accentul pe fundamentarea ştiinţifică a acestor cunoştinţe se pune în timpul de remont al instalaţiilor. Acum elevii-maiştri revăd în orele de producţie toate instalaţiile studiate în lecţiile anterioare de tehnologie, lucrează la demontarea şi repararea lor.

În aceste condiţii predarea tehnologiei fabricaţiei zahărului tinde mereu spre explicarea, adîncirea şi studiul sistematic al diferitelor operaţiuni şi faze ale fluxului tehnologic, cunoscute în mod empiric de o parte din elevi (în această ramură majoritatea muncitorilor au fost calificaţi în trecut fără a urma cursuri teoretice de specialitate). Predarea tehnologiei fabricaţiei urmăreşte de asemenea antrenarea gîndirii tehnice a elevilor care să le permită în timpul practicii de producţie să utilizeze creator cunoştinţele teoretice dobîndite.

Pe acest tărîm pregătirea viitorilor maiştri este substanţial ajutată de cabinetul tehnic al şcolii. Un mare număr de planşe, desene, modele ilustrează desfăşurarea fazelor tehnologice începînd de la descărcarea sfeclei de zahăr în fabrici şi pînă la expedierea produsului finit. Planşele pun în evidenţă în mod deosebit corelaţia dintre diferitele faze tehnologice, inclusiv cele desfăşurate în secţiile anexe (var, bioxid de carbon, borhot etc.). În afară de aceasta cabinetul tehnic pune la dispoziţia profesorilor de specialitate o întreagă gamă de desene, secţiuni şi scheme ale întregii operaţii din fabrică. Cea mai mare parte a acestor materiale este chiar opera elevilor, căci aceştia trebuie să întocmească singuri schemele tuturor fazelor tehnologice şi schiţele fiecărui aparat.

Dată fiind importanţa deosebită pentru producţie a calităţii sfeclei şi a conservării acesteia, cabinetul mai are şi diferite exemplare de sfeclă atît sănătoasă cît şi deteriorată precum şi semifabricatele şi produsele finite, produsele auxiliare şi materialele folosite în procesul tehnologic. Elevii studiază de asemenea materia primă şi auxiliară în condiţiile concrete ale fabricării acesteia în producţia întreprinderilor unde se face practică.

Deşi dispunem, în general, de material didactic valoros şi bogat, socotim de mare utilitate elaborarea cîtorva serii de diafilme consacrate industriei zahărului, începînd de la cultura sfeclei pînă la produsul finit. Asemenea diafilme ar fi de mare folos nu numai şcolilor de maiştri dar şi învăţămîntului profesional. În afară de aceasta, ele ar constitui şi un interesant material de popularizare a unui important sector industrial în rîndul elevilor din şcolile de cultură generală.

Socotim de asemenea indicat pentru o mai bună desfăşurare a pregătirii tehnice multilaterale a cadrelor din industria zahărului, extinderea participării maiştrilor care conduc practica din fabrici, la cursurile teoretice în şcoala de maiştri. Aceasta poate avea efecte favorabile asupra coordonării celor două faze de predare — teoretică şi practică — şi, în plus, poate contribui la ridicarea nivelului profesional al maiştrilor de practică.

Pentru învăţămîntul practic în sectorul industrializării zahărului, perioada cea mai importantă este cea în care ne aflăm acum, respectiv campania de producţie pentru prelucrarea sfeclei de zahăr.

Elevii-maiştri ai şcolii noastre au lucrat în cursul primăverii şi verii la repararea şi verificarea tehnică a aparatelor, agregatelor şi maşinilor, cunoscînd de pe acum amănunţit structura şi modul lor de funcţionare. Organizarea practicii în campania de producţie se bazează deci pe cunoştinţele acumulate în timpul acestei practici de primăvară şi vară. Elevii-maiştri sînt repartizaţi pe rînd în toate staţiunile fabricilor de zahăr, ca ajutori ai maiştrilor din secţiile respective. Elevii trebuie deci să cunoască funcţionarea aparatajului, procesul tehnologic din secţia respectivă şi trebuie să supravegheze procesul de fabricaţie, menţinînd indicii de lucru prevăzuţi în fişa tehnologică. Firesc, ei participă şi la toate muncile manuale, atunci cînd intervenţia lor este necesară.

În acest an, campania de producţie a început în unele fabrici încă din luna august şi va dura pînă în lunile februarie-martie 1960. Programul de învăţămînt al şcolii noastre de maiştri prevede pentru elevii anului II efectuarea practicii de la 15 septembrie pînă la 28 decembrie a.c. la fabrica de zahăr Chitila şi la fabrica de zahăr „Ilie Pintilie" din Roman. Graficul de lucru prevede pentru fiecare secţie de fabricaţie un anumit număr de ore de practică, corespunzător specificului şi importanţei secţiei respective. Conducerea fiecărei fabrici a desemnat cîte un inginer care răspunde de activitatea elevilor.

În fabrica de zahăr Chitila responsabilul de practică, tov. ing. A. Cristescu, recapitulează zilnic cu elevii procesul tehnologic al secţiilor respective, expune indicii de lucru ce trebuie atinşi, discută deficienţele ivite în procesul tehnologic şi măsurile necesare înlăturării acestora. Înaintea schimbării locului de muncă dintr-o secţie în alta inginerul responsabil supune pe elevii-maiştri unui colocviu, pentru verificarea cunoştinţelor însuşite.

Un ajutor substanţial în pregătirea viitorilor maiştri acordă inginerul şef al fabricii de zahăr Chitila, tov. I. Gamula, care se ocupă personal de participarea elevilor-maiştri la consfătuirile de producţie din fabrică ajutîndu-i prin aceasta să cunoască toate aspectele campaniei de lucru.

În acelaşi fel este organizată şi practica grupului de elevi-maiştri repartizaţi la fabrica de zahăr „Ilie Pintilie" din Roman. Aici s-a luat în plus măsura foarte bună ca elevii-maiştri să prezinte toate produsele intermediare rezultate în cursul activităţii lor, la laboratorul fabricii. Această măsură a dat rezultate valoroase în ceea ce priveşte exigenţa elevilor faţă de calitatea produselor.

Condiţiile tot mai bune pentru instruirea practică a viitorilor tehnicieni necesari industriei zahărului vor aduce o contribuţie importantă la asigurarea cadrelor necesare noilor unităţi industriale din acest sector şi a funcţionării cu capacităţi sporite a fabricilor existente, în scopul traducerii în viaţă înainte de termen a sarcinilor trasate de Plenara C. C. al P.M.R., din 26-28 noiembrie 1958, privind sporirea substanţială a producţiei de zahăr.

Ing. D. EHRENKRANTZ
profesor la Centrul şcolar „Filimon Sîrbu" din Bucureşti

Expoziţie de material didactic

La Centrul şcolar veterinar din Bucureşti s-a inaugurat recent o expoziţie a materialului didactic confecţionat prin mijloace proprii.

Sînt prezentate aici numeroase planşe, mulaje, piese fotografice şi aparate executate de elevi sub îndrumarea profesorilor de specialitate, în cadrul cercului tehnic. Printre lucrările acestui cerc, în care activează 30 dintre cei mai buni elevi ai şcolii, se remarcă în mod special cele folosite în predarea lecţiilor de anatomie şi chimie.

Activitatea cercului tehnic pentru confecţionarea materialului didactic este ilustrată de asemenea prin alte valoroase exponate ca: ierbare, insectare cuprinzînd sute de piese, colecţii de seminţe, colecţii de substanţe farmaceutice etc. Tot în cadrul expoziţiei sînt prezentate numeroase aparate electrice pentru distilat apa, spirtiere, spatule, ace pentru însămînţări etc., confecţionate de elevi în laboratoarele şi dispensarul centrului şcolar.

Expoziţia centrului şcolar cuprinde de asemenea numeroase scheme şi planuri de lecţii folosite în predarea anatomiei, anatomiei patologice, chirurgiei, obstetricii, zootehniei, microbiologiei etc., însoţite fiecare de utilajul şi materialul didactic necesar.

Expoziţia reliefează preocuparea şi interesul cu care profesorii centrului şcolar se îngrijesc de instruirea elevilor.

În chişeu: *cîteva lucrări prezentate în cadrul expoziţiei.*

UN AUXILIAR PREŢIOS ÎN PREDARE:

Produse biologice preparate sintetic

Una din cerinţele de bază ale pregătirii cadrelor medii sanitare este înarmarea acestora cu cunoştinţe şi deprinderi practice în ceea ce priveşte analiza operativă şi precisă în laborator a diferitelor produse biologice, analiză de mare importanţă în stabilirea unui diagnostic ştiinţific. Pentru a se realiza această cerinţă este necesar ca şcolile medii sanitare să dispună la timp şi în condiţii suficiente de asemenea produse, aşa încît elevii să poată efectua cît mai multe analize. Este vorba, anume, de produse biologice. Ele se găsesc însă foarte anevoie deoarece se întîmplă adesea ca în spitalele sau policlinicile din apropierea şcolii să nu fie internaţi bolnavi suferinzi de bolile al căror diagnostic de laborator trebuie să fie dat prin experienţele efectuate de elevi. Iată-l pe profesor într-un greu impas iată-l pus în situaţia de a schimba de la o zi la alta planul de lecţie, lucru care poate duce la nerespectarea planului calendaristic impus de programa şcolară.

Căutînd să înlăturăm aceste greutăţi ne-am gîndit să preparăm produsele de care aveam nevoie din produse biologice normale. Am discutat această propunere într-un colectiv mai larg, invitînd şi o serie de specialişti din laboratoarele clinicilor şi apoi am început să experimentăm. N-a fost vorba de a prepara în laborator, prin diferite sinteze din substanţe chimice, produse care ar putea avea aspect diferit de materialul biologic sau ar putea da la analiză fizică rezultate cu totul deosebite, ci numai de a transforma unele produse biologice normale adăugîndu-le substanţe chimice, în scopul obţinerii unor reacţii pozitive.

Faza de experimentare a fost destul de anevoioasă şi îndelungată, dar rezultatele au fost importante. Astfel, am reuşit să obţinem un material foarte asemănător din punct de vedere morfologic cu lichidul cefalo-rahidian, care să dea reacţii pozitive pentru albumină şi globulină. De asemenea am reuşit să ridicăm cantitatea de uree în sînge recoltînd sînge normal în sticluţe ce conţin foarte puţină streptomicină şi ţinîndu-le în termostate timp de o oră.

Uneori şi întîmplarea ne-a dat ajutor. De exemplu într-o zi vrînd să determinăm o glicemie normală într-un sînge recoltat de la unul dintre elevi căruia îi mai făcusem o determinare, am constatat spre marea noastră nedumerire, că nu este deloc normal, ci are o glicemie foarte crescută. Am crezut că n-am făcut bine determinarea, deci am repetat-o. Dar rezultatul a fost acelaşi. Atunci, bineînţeles, am început să ne îngrijorăm în privinţa sănătăţii elevului. Dar fiind că nu voiam să-l alarmăm, i-am luat încă o probă a doua zi. Am trimis jumătate din cantitatea de sînge la policlinică iar din cealaltă jumătate am făcut o nouă determinare. Rezultatul a fost normal, atît cel de la policlinică cît şi cel al reacţiei efectuate de noi.

Nu ne venea să credem şi din nou am recapitulat felul în care am luat sîngele, reactivii folosiţi, sticlăria. Din întîmplare, privind pe masă, am observat că sîngele recoltat în ziua precedentă era într-o sticluţă de penicilină. Atunci ne-am dat seama ce s-a întîmplat: sticluţa în care recoltasem sîngele mai conţinea un procentaj de penicilină. Iată cum, datorită unor împrejurări întîmplătoare, am descoperit metoda de a ridica glicemia sîngelui prin recoltarea lui în sticluţe de penicilină care mai păstrează urme de antibiotic. Aceasta ne-a deschis, bineînţeles, cîmpul pentru noi experienţe.

Putînd prepara prin aplicarea noii metode cantităţi suficiente de materiale biologice, elevii au posibilitatea de a efectua individual toate reacţiile şi lucrările prevăzute de programa şcolară. Acum nu se mai poate ivi neplăcuta situaţie de a transforma o oră practică într-o oră de teorie, de pe urma căreia elevii să rămînă cu o serie de cunoştinţe teoretice dar cu nici o deprindere practică. Iar laboratorul şcolii noastre este în permanenţă dotat cu produse pentru cele mai complexe analize, asigurînd elevilor cunoştinţele ştiinţifice necesare şi temeinice deprinderii practice, obişnuindu-i să lucreze corect, rapid, planificat şi cu randament.

Prof. SANDA IANCU
Grupul şcolar sanitar Oradea

Şcoala de meserii din Cluj a terminat recent o nouă comandă de maşini de găurit, tip „Pionier", necesare înzestrării atelierelor şcolilor de cultură generală

Microscopul ca dispozitiv pentru microproecţiuni

Observarea structurii diferitelor substanţe prin microscop este foarte necesară în studierea biologiei, chimiei, etc. Deseori însă, din cauză că unele şcoli nu posedă un număr suficient de microscoape, se întîmplă ca elevii să privească din fugă prin ocularul aparatului sau chiar să nu privească de loc.

Acest neajuns poate fi eliminat prin proiectarea preparatului microscopic pe perete, ceea ce dă întregii clase posibilitatea de a-l examina în voie. In acest scop se foloseşte un epidiascop, diascop sau diaproiector, iar ca dispozitiv de microproiecţie orice tip de microscop. Microscopul va fi înclinat astfel încît platanul lui să vină în poziţie verticală, şi va fi aşezat în faţa dia-obiectivului în aşa fel încît axele ambelor sisteme de lentile să coincidă. Aceasta se realizează cu ajutorul unui postament din lemn sau improvizat din scindurele, cutii etc. (fig. 1). Preparatul microscopic trebuie fixat în prealabil pe platan. Dacă oglinda de iluminare a microscopului împiedică realizarea montajului, aceasta poate fi demontată.

Aparatul astfel realizat va fi aşezat în faţa peretelui pe care vrem să proiectăm micropreparatul, în aşa fel încît să se obţină o bună luminozitate. Distanţa cea mai potrivită între aparat şi perete este de 1,5–2 m. După aceasta se va potrivi intensitatea imaginii, manevrîndu-se în acest scop şurubul micrometric al microscopului. Dacă există pierderi de lumină în părţile laterale ale microscopului se va tăia din carton un ecran apărător (fig. 2) care va fi fixat cu ajutorul aceloraşi clame care ţin şi lama cu preparatul de cercetat.

Pentru ca proiecţia să fie mai mare sau mai mică se poate recurge la scoaterea ocularului microscopului (se va obţine în acest caz o proiecţie mai mică). Dacă se va schimba obiectivul microscopului se va schimba şi scara de mărire a proiecţiei.

Cu ajutorul acestui ansamblu (epidiascop, diascop sau diaproiector şi microscop) pot fi studiate: firişoare de polen de pe aripile fluturilor, firişoare de praf, fire de paianjen, diverse secţiuni etc. Fiecare din acestea se fixează pe o lamă pe care a fost aşezat în prealabil un inel fin de clei (fig. 3). Pe acest inel se va aşeza o lamelă peste care se va lipi o hîrtie de protecţie (hîrtie de pergament) cum se arată tot în figura 3

MAXIMILIAN ZOLTAN
şeful laboratorului de studii, încercări şi documentări de la I.M.D.

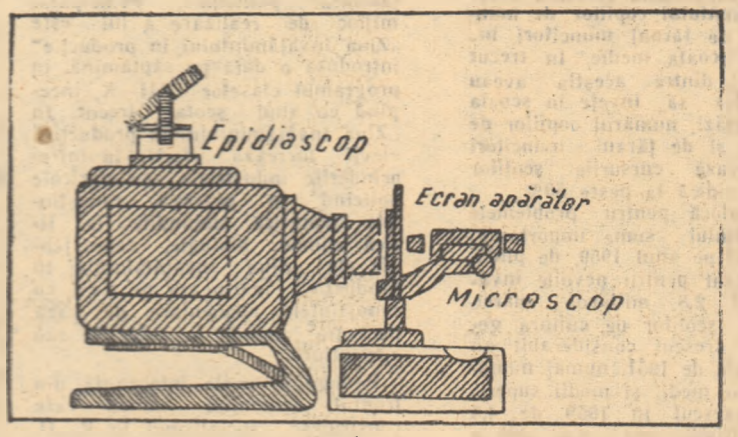

Fig. 1

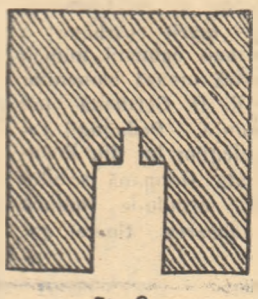

Fig. 2

Fig. 3

ŞTIRI

Cadrele didactice de la Şcoala profesională de mecanici agricoli din Bîrlad acordă o deosebită atenţie muncii cu cartea în rîndul ucenicilor. Pentru a-i obişnui pe tineri cu o lectură sistematică, profesorii i-au îndrumat să-şi întocmească fiecare cîte un plan, care să cuprindă cărţile ce vor fi citite într-o anumită perioadă, precum şi un program zilnic de lectură. Cărţile prevăzute în aceste planuri asigură însuşirea de cunoştinţe multiple, urmărind îndeosebi specializarea ucenicilor în ramura pentru care se pregătesc: mecanizarea agriculturii.

In acelaşi scop, biblioteca şcolii întocmeşte liste de recomandare a cărţilor pe diferite teme şi pe categorii de cititori. Titlurile cărţilor sînt urmate de adnotări privind conţinutul lor.

Datorită acestui sprijin venit din partea colectivului pedagogic, ucenicii Şcolii de mecanici agricoli din Bîrlad s-au deprins să citească în mod permanent şi sistematic, pot să aprecieze în mod just valoarea unei cărţi.

*

Cu prilejul deschiderii noului an de învăţămînt la Şcoala de meserii din Galaţi a fost organizată o expoziţie cuprinzînd lucrări executate în cadrul activităţii practice de ucenicii strungari, lăcătuşi, forjori, tinichigii, instalatori şi croitori.

Vizitatorii expoziţiei, în majoritatea lor părinţi ai ucenicilor şi elevi ai şcolilor de cultură generală din localitate, se opresc cu interes în faţa numeroaselor menghine, bancuri, mandrine, roabe, paturi metalice fierăstraie şi a confecţiilor pentru copii executate cu măiestrie de ucenici.

Multe din exponate au fost reţinute pentru expoziţia sfatului popular regional Galaţi.

Colectivul de cadre didactice din comuna Săcelu, raionul Novaci, îndrumat şi sprijinit de către comitetul comunal de partid, a mobilizat pionierii şi elevii la acţiunea de strîngere a fructelor din livezile gospodăriilor agricole de stat din comuna Bumbeşti-Piţic. Elevii şi pionierii din comuna Săcelu au strîns peste 8.000 kg. prune.

Acţiunea de strîngere a fructelor de către pionierii din comuna Săcelu, continuă.

De remarcat este faptul că, în perioada de vară, pionierii Şcolii de 7 ani din Săcelu au îngrijit cu atenţie cei 1.500 puieţi din pepiniera şcolii şi au strîns 10 kg. sîmburi de corcoduşi pentru mărirea pepinierei.

*

Profesorii de la Centrul şcolar agricol din Tecuci se preocupă de confecţionarea unui variat material didactic. In timpul verii, din iniţiativa profesorilor şcolii şi cu concursul elevilor, s-a lucrat la numeroase colecţii de plante legumicole şi pomicole, seminţe, roci etc. In prezent, elevii sub îndrumarea prof. ing. Gh. Susan lucrează la confecţionarea unui schelet de cal care va constitui un real ajutor în predarea unor lecţii de zootehnie.

La recenta şedinţă a consiliului pedagogic s-a format colectivul de profesori care să organizeze confecţionarea pentru mai departe a materialului didactic. Responsabilul acestui colectiv este însuşi directorul centrului şcolar.

*

O dată cu deschiderea noului an şcolar, pionierii şi şcolarii de la Şcoala de 7 ani din comuna Gogoşari, raionul Giurgiu, şi-au organizat în aşa fel colectivele încît, paralel cu munca de învăţătură să participe la cît mai multe acţiuni patriotice.

Iniţiativa luată în cinstea alegerilor pioniereşti de colectivul clasei a VII-a, de a sprijini secţia Gospodăriei Agricole de Stat Gogoşari în recoltarea legumelor, a fost urmată de elevii claselor V şi VI. Insoţiţi de diriginţii lor, ei au strîns într-o singură zi, în timpul liber, recolta de fasole soia de pe trei hectare teren.

Exemplul elevilor din clasele V-VII a constituit un imbold şi pentru cei din clasele mici, care au hotărît să strîngă 2.000 kg. fier vechi.

*

In scopul de a dezvolta dragostea elevilor pentru ştiinţele agricole, de a le trezi interesul pentru studierea acestor ştiinţe şi de a-i înarma cu cunoştinţe din domeniul agriculturii socialiste, Şcoala de 7 ani din comuna Curţişoara, raionul Slatina, a organizat în colaborare cu Întreprinderea cinematografică regională Piteşti un concurs „Drumeţii veseli" pe tema „Cine are cunoştinţe agricole cîştigă".

In săptămîna premergătoare concursului, elevii au vizionat jurnale cu conţinut agricol. Cu acest prilej li s-au explicat diferite probleme legate de munciile agricole, de metodele înaintate folosite în gospodăriile agricole de stat şi gospodăriile agricole colective, în staţiunile experimentale şi în staţiunile de maşini şi tractoare în vederea obţinerii unor recolte cît mai bogate. In acelaşi timp, li s-a recomandat elevilor bibliografia menită să-i ajute la completarea şi aprofundarea cunoştinţelor.

La desfăşurarea concursului au participat nu numai elevii şcolii, ci şi numeroşi ţărani muncitori din comună în rîndul cărora temele discutate cu acest prilej au stîrnit un viu interes.

Conducerea şcolii şi cadrele didactice sînt hotărîte să organizeze şi pe viitor astfel de activităţi. Prin ele vor ajuta ca elevii să-şi însuşească unele cunoştinţe despre munca în agricultură, vor populariza în rîndurile ţărănimii muncitoare avantajele folosirii regulilor agrotehnicii înaintate, pentru a contribui la dezvoltarea agriculturii pe drumul socialismului

Cu prilejul împlinirii a 500 de ani de existenţă documentară a oraşului Bucureşti şi a 10 ani de activitate a Societăţii de Ştiinţe Naturale şi Geografie din R.P.R., societatea organizează o şedinţă de comunicări şi referate privind aspecte fizico-geografice şi economico-geografice ale oraşului Bucureşti. Majoritatea comunicărilor şi referatelor aparţin unor profesori de geografie din învăţămîntul de cultură generală din Bucureşti, care, sub îndrumarea societăţii, se preocupă de mai multă vreme de studiul monografic al Capitalei R.P.R.

Şedinţa va avea loc în zilele de 10 şi 11 octombrie a.c., între orele 8,30 — 14,30, la Facultatea de geografie, bd. N. Bălcescu nr. 1, etaj. III

Note bibliografice

O lucrare închinată prieteniei romîno-sovietice

De curînd a apărut în librării lucrarea „Frăţia de arme romîno-sovietică" de N. Ceachir şi L. Loghin. După o scurtă incursiune în istoria străvechilor relaţii ruso-române care s-au dezvoltat de-a lungul veacurilor, autorii prezintă un bogat număr de documente privind frăţia de arme romîno-sovietică în lupta împotriva fascismului.

Timp de 260 de zile, ostaşii romîni luptînd cot la cot cu bravii ostaşi sovietici au participat la eliberarea a peste 3800 de localităţi forţînd importante cursuri de apă, străpungînd masivi muntoşi. In aceste lupte au avut loc numeroase fapte de arme emoţionante, care nu vor fi niciodată uitate de poporul nostru. In lucrare sînt evocate figuri de ostaşi, eroi romîni şi sovietici care au luptat alături şi şi-au jertfit viaţa pentru victoria comună.

Lucrarea este utilă atît profesorilor de istorie, cît şi diriginţilor în activitatea educativă.

MĂREŢ SUCCES AL OAMENILOR DE ŞTIINŢĂ SOVIETICI

(Urmare din pag. 1)

şi aparataje de televiziune care vor lua vederi asupra părţii lunare invizibile de pe pămînt, dînd informaţii ştiinţifice de excepţională importanţă asupra acestui domeniu necunoscut în prezent.

Pentru prima dată informaţiile ştiinţifice vor fi transmise către centrele de recepţie nu în mod continuu, ci în emisiuni speciale.

Astfel datele culese de aparatajul ştiinţific, inclusiv imaginile televizate ale lunii vor fi introduse în circuite de memorie, folosind benzi magnetice, şi o dată la 24 ore, timp de 2–4 ore, vor fi transmise rapid, modulînd în impulsuri două emiţătoare cu frecventele de 39,986 MHz. şi 183,6 MHz.

Frecvenţa de 183,6 MHz va fi folosită şi la telecomandarea aparatajului ştiinţific al staţiei, precum şi la declanşarea emisiunilor de informaţie ale staţiei, cu ajutorul unei staţii speciale terestre care va putea acţiona asupra staţiei interplanetare pînă la distanţa uriaşă de 470.000 kilometri.

Folosirea circuitelor de memorie şi transmiterea rapidă a informaţiilor în programe stabilite, permite îmbunătăţirea radicală a performanţelor mijloacelor radiotehnice ale staţiei, prin mărirea puterii emiţătorilor, care nu mai lucrează continuu. Aceştia se pot alimenta astfel, uşor, de la bateriile solare, iar pe porţiunile în care lipseşte radiaţia solară, din sursele chimice prevăzute pe bord. Sursele chimice sînt încărcate cu ajutorul bateriilor solare.

Aceste perfecţionări ale aparatajului radiotehnic permit funcţionarea sa pentru un timp nelimitat.

Comunicatele centrelor de coordonare arată buna funcţionare a întregului aparataj, precum şi precizia stabilirii staţiei pe orbita calculată.

Pe ultima treaptă a rachetei cosmice se află aparataj de măsură şi radiotehnic în greutate de 165,5 kg. Ultima treaptă se deplasează pe o traiectorie asemănătoare cu staţia interplanetară, în imediata vecinătate a ei.

Prin realizarea staţiei interplanetare, Uniunea Sovietică a depăşit categoric, cu un considerabil avans, S.U.A., în întrecerea paşnică pentru cucerirea cosmosului.

Măreţele realizări ale ştiinţei sovietice arată superioritatea incontestabilă a sistemului socialist şi constituie un uriaş succes al lagărului socialist.

Oamenii muncii din şcolile Republicii Populare Romîne salută cu bucurie această realizare extraordinară felicitînd sincer pe savanţii, tehnicienii şi muncitorii sovietici, care au contribuit la realizarea ei.

La intrarea în cel de al doilea veac

De curînd s-au împlinit o sută de ani de cînd genialul scriitor rus L. N. Tolstoi a înființat la Iasnaia Poliana o școală pentru copiii țăranilor. Aceasta a fost o școală pentru popor, a fost o muncă didactică și de educație care s-a bazat pe principii democratice și umaniste.

Guvernul sovietic a transformat școala creată de L. N. Tolstoi într-o școală medie — monument ridicat mărețului artist al cuvîntului și remarcabilului pedagog. Din acest an ea a fost reorganizată ca școală medie politehnică de 11 ani.

Mii de copii au fost educați în această școală. Ei au pășit în viață bine pregătiți.

Colectivul de profesori ai școlii din Iasnaia Poliana muncește în mod creator. Aici se formează o experiență pedagogică înaintată, pe baza căreia învață multe școli din țară. Sute de străini vizitează această școală, văzînd în ea întruchiparea sistemului de educație sovietic. Ei își exprimă admirația față de succesele școlii.

La 1 septembrie 1959 la ora 9 și 27 de minute cea mai mică elevă a școlii medii „L. N. Tolstoi", Liuba Malașenkova, a sunat de intrare în clasă. A început anul o sută unu de existență a școlii din Iasnaia Poliana.

Acum o sută de ani:

Anul 1859. Pe drumul acoperit de frunzele toamnei, pe „strada" care duce la casa stăpinului moșiei — contele L. N. Tolstoi — mergeau cîte unul sau în grupuri, copiii țăranilor din Iasnaia Poliana. Iată-i la porțile clădirii din piatră cu două etaje. Nu sînt mulți: în total douăzeci.

Și iată, în cerdac a ieșit Tolstoi. Indesat, iat în umeri, cu ochii buni și pătrunzători, le-a dat bineț și i-a invitat să intre. Pe urmă au trecut zile și luni cu lecții atrăgătoare, plimbări interesante, convorbiri cordiale, jocuri vesele. Așa a fost acum o sută de ani...

Nu mai sînt pe lume primii școlari ai lui Tolstoi, poate nici copiii lor, iar nepoții și strănepoții, care au învățat nu trei ierni ca bunicii și părinții lor, ci zece ani în școala care poartă numele lui L. N. Tolstoi, fac parte din măreața familie a celor ce muncesc, a luptătorilor și a constructorilor noii orînduiri, în care nu există robi și stăpini, în care poporul e stăpînul și înfăptuitorul soartei sale.

Școala din Iasnaia Poliana în ultimii ani ai regimului feudal — și școala din Iasnaia Poliana în perioada construirii comunismului! Sînt oare posibile aici unele comparații, unele paralele? S-ar putea oare vorbi de tradițiile pedagogice moștenite de la Tolstoi în școala de astăzi din Iasnaia Poliana?

Cu noi activiștii școlii, adesea vorbesc numeroși vizitatori sovietici și străini: „Școala dumneavoastră poartă numele lui Tolstoi. Spuneți-ne, ce anume aveți dumneavoastră din pedagogia lui Tolstoi, pe care din ideile pedagogice ale primului învățător al școlii din Iasnaia Poliana le înfăptuiți în practică?" La o asemenea întrebare noi răspundem: școala noastră principial e alta. Există o mare deosebire în însăși esența învățămîntului și a educației. Doar noi pregătim pe constructorii comunismului, pe oamenii care vor trăi în comunism, în epoca celor mai mărețe cuceriri ale științei, cuceriri care vor da posibilitatea înfăptuirii gîndurilor îndrăznețe ale omului sovietic de a cuceri Cosmosul... Noi ne amintim însă că și în pedagogia lui Tolstoi, care în întregime e contradictorie și de neacceptat pentru noi, există bogate zăcăminte de autentică înțelepciune pedagogică, iar în experiența lui ca pedagog se află mult material de la care trebuie să învățăm și noi.

Noi trebuie să învățăm de la Tolstoi dragostea pentru copii, tendința de a ne îmbunătăți permanent munca, negarea formalismului și a șablonului în învățămînt. Doar el a militat pentru ca pedagogul să fie liber în alegerea metodelor de predare să rezolve în mod creator problemele practice ale învățămîntului și educației.

Învățătorii și profesorii școlii din Iasnaia Poliana de mai înainte și de mai tîrziu urmăreau cu atenție noul, ceea ce avea mai bun practica generalizată a școlii sovietice, își analizau în mod critic experiența și întotdeauna mergeau înainte. La lecții ei puneau un mare accent pe activitatea creatoare a elevilor, făceau o mulțime de încercări de a stabili legăturile cele mai strînse și cele mai naturale între învățămînt, viață, muncă și practică.

Se pot vorbi multe despre creația tehnică a elevilor din școala noastră. Cel mai bine se poate face aceasta intrînd în laboratoarele de geografie și astronomie. Totul — de la micile colecții pînă la modelele sputnicilor și ale rachetelor — este făcut de cele cîteva generații de membri ai cercului de geografie de sub conducerea talentatului profesor V. R. Glasko. Treceți de aici în sălile de electrotehnică, matematică, literatură și chimie, în clase și veți vedea că și aici se fac remarcate harnicile mîini ale profesorilor și elevilor.

Tolstoi a spus o dată că dacă elevul nu va învăța în școală să creeze, atunci și în viață nu va face altceva decît să imite, să copieze. Noi lucrăm intens pentru dezvoltarea independenței și spiritului activ, creator al școlarilor.

Nu s-a făcut încă totul. A mai rămas mult de făcut. Nu există limite în perfecționare. Se întîmplă greșeli care trebuie observate și îndreptate.

Drumul nostru este însă clar. Numai îmbinînd învățămîntul cu activitatea în producție, legîndu-l cu viața, cu practica, putem forma oameni cu o voință puternică, cu minunate trăsături morale, cu o largă educație și perfecți din punct de vedere fizic. Școala noastră întotdeauna a căutat să îmbine învățămîntul cu munca fizică a copiilor, adolescenților și tinerilor, după puterea lor. Noi am muncit mult și perseverent pentru stabilirea de legături între conținutul obiectelor de predare și viață. Am ieșit foarte des dintre pereții școlii pentru a arăta elevilor în realitate, în uzine, mine, colhozuri, ateliere aplicarea legilor științei în practică, în producție.

Dar nu e suficient să observi sau chiar să experimentezi în laboratorul școlii. Trebuie să participi activ la viață, la munca poporului care creează valorile și bunurile materiale.

La școala din Iasnaia Poliana se realizează educația prin muncă, de la autodeservire, care a devenit de mult o tradiție la noi, pînă la munca pe ogoarele sovhozului „Novomedianski" și în gospodăria agexă a școlii. Scopul nostru e de a deveni în sensul deplin al cuvîntului o școală politehnică de producție, unde munca copiilor va fi fructificată prin aplicarea cunoștințelor și la rîndul ei va deveni puternic factor stimulativ în procesul de cunoaștere a legilor științei.

În cimineața clară, caldă a zilei de întîi septembrie 1959 școala din Iasnaia Poliana și-a început cel de al doilea veac al său. În urmă stă drumul lung și complicat, plin de căutări, realizări, succese și eșecuri. În față viitorul clar și minunat al școlii educației comuniste.

I. LEVCENKO
Învățător emerit al R.S.F.S.R., director al Școlii „L. N. Tolstoi" din Iasnaia Poliana

Expoziția de pictură a școlarilor romîni

La 4 octombrie la Palatul Pionierilor din Vilnius s-a deschis expoziția de artă plastică a elevilor din Rominia. Sînt expuse 61 de lucrări. Luînd cunoștință de creația elevilor romîni, prof. Vitautas Matkaiavicilius, maestru emerit al artei din R.S.S. Lituaniană, a declarat unui corespondent TASS: „Expoziția de pictură a elevilor romîni mi-a produs o impresie plăcută. Creația elevilor romîni înfățișează viața nouă pe care o trăiește întregul popor".

Pictorul lituanian a remarcat în mod deosebit tabloul „Pionierii strîng metal" al elevului din clasa V-a Iacobescu Ion din București.

SARBATOAREA REPUBLICII DEMOCRATE GERMANE

Elevi din R.D. Germană îngrijind culturile pe lotul școlar.

La 7 octombrie s-au împlinit 10 ani de la proclamarea Republicii Democrate Germane, stat în care puterea aparține poporului muncitor. Forțele progresiste care au creat noul stat german au dus o luptă continuă pentru întărirea și consolidarea lui ca stat iubitor de pace și progres.

Bilanțul celor zece ani liberi este cît se poate de bogat. Trecerea în mîinile poporului a proprietății monopolurilor și a marelui capital, exproprierea iunkerilor prusaci și a marilor moșieri a făcut posibilă crearea unei puternice economii naționale socialiste. Reconstruindu-și rapid economia distrusă de război R. D. G. ocupă azi al cincilea loc printre statele industriale mari ale Europei, al treilea loc din Europa și al cincilea pe plan mondial în ce privește producția în energie electrică. Produsele Germaniei Răsăritene sînt cunoscute și apreciate peste tot. Sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania oamenii muncii din R. D. Germană construiesc astăzi socialismul, obținînd realizări remarcabile în toate sectoarele de activitate.

În domeniul învățămîntului, încă din 1945, după zdrobirea dictaturii fasciste, s-au creat premisele dezvoltării unei școli noi, socialiste. Dreptul la învățătură a devenit un bun al tuturor fiilor oamenilor muncii. Este foarte semnificativ în această privință creșterea procentului copiilor de muncitori și de țărani muncitori înscriși în școala medie. În trecut numai 5% dintre aceștia aveau posibilitatea să învețe în școala medie. Astăzi, numărul copiilor de muncitori și de țărani muncitori care urmează cursurile școlilor medii se ridică la peste 50%.

Statul alocă pentru problemele învățămîntului sume importante. În bugetul pe anul 1959, de pildă, s-au acordat pentru nevoile învățămîntului 2,8 miliarde mărci. Numărul școlilor de cultură generală a crescut considerabil an de an. Față de 1951, numai numărul școlilor medii și medii superioare a crescut în 1959 de 4,5 ori. În ultimii ani, s-a dus o muncă susținută pentru extinderea școlilor în mediul rural și, o dată cu aceasta, lichidarea școlilor cu o singură clasă.

O situație comparativă între Republica Democrată Germană și Germania Occidentală arată că dintr-un număr de 4.114 școli cu o singură clasă, cîte erau în 1945, anul aceasta în R.D.G. nu mai există decît 17, în timp ce în R.F.G. ele au crescut continuu, în prezent depășind cifra de 8.000, adică 28,3% din numărul total al școlilor Germaniei Federale.

O dată cu reorganizarea școlii pe principii democratice s-au schimbat fundamentul și conținutul învățămîntului. În 1951 au fost elaborate noi programe analitice și noi manuale create în funcție de cerințele învățămîntului nou. Școala germană nouă și-a propus ca scop principal creșterea unui tineret cult, bine pregătit pentru a face față sarcinilor mari pe care le pune în față construcția socialismului, un tineret educat în spiritul păcii și prieteniei între popoare.

Mergînd pe linia îmbunătățirii continue a structurii și conținutului învățămîntului în prezent în R.D.G. se muncește intens la o nouă reorganizare a școlii. Treptat, pînă în 1964, în locul școlii elementare obligatorii de 8 ani se va introduce învățămîntul de cultură generală — obligatoriu — de 10 ani. În regiunile Berlin și Halle acest lucru urmează să fie înfăptuit încă din anul 1961. Învățămîntul general obligatoriu de 10 ani va fi realizat în cadrul școlii medii politehnice. Planul de învățămînt al acestei școli a fost supus în anul școlar trecut unei ample discuții publice. La încheierea anului școlar 1958/59 el a fost definitivat și o dată cu deschiderea noului an școlar, a intrat în vigoare.

În școlile din R. D. Germană se pune un mare accent pe învățămîntul politehnic. Principalul mijloc de realizare a lui este „Ziua învățămîntului în producție" introdusă o dată pe săptămînă, în programul claselor VII—X, începînd cu anul școlar trecut. În „Ziua învățămîntului în producție" elevii lucrează efectiv în întreprinderile industriale sau agricole aplicînd în practică cunoștințele teoretice dobîndite la fizică, chimie, biologie, desen tehnic etc. „Ziua învățămîntului în producție" înarmează pe elevi cu cunoștințele elementare de bază necesare muncii în industrie sau agricultură.

Pedagogii, parte integrantă din frontul oamenilor muncii care construiesc socialismul în R. D. Germană muncesc cu rîvnă pentru traducerea în viață a nobilei sarcini de creștere a unui tineret nou, viitor constructor al socialismului.

Cu prilejul marii sărbători a poporului german oamenii muncii din țara noastră urează oamenilor muncii din R. D. Germană noi succese în muncă. Pedagogii romîni trimit colegilor lor din Republica Democrată Germană salutul lor fierbinte, urîndu-le muncă spornică în educarea tinerei generații.

Redacția și administrația: București Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tipărit: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.